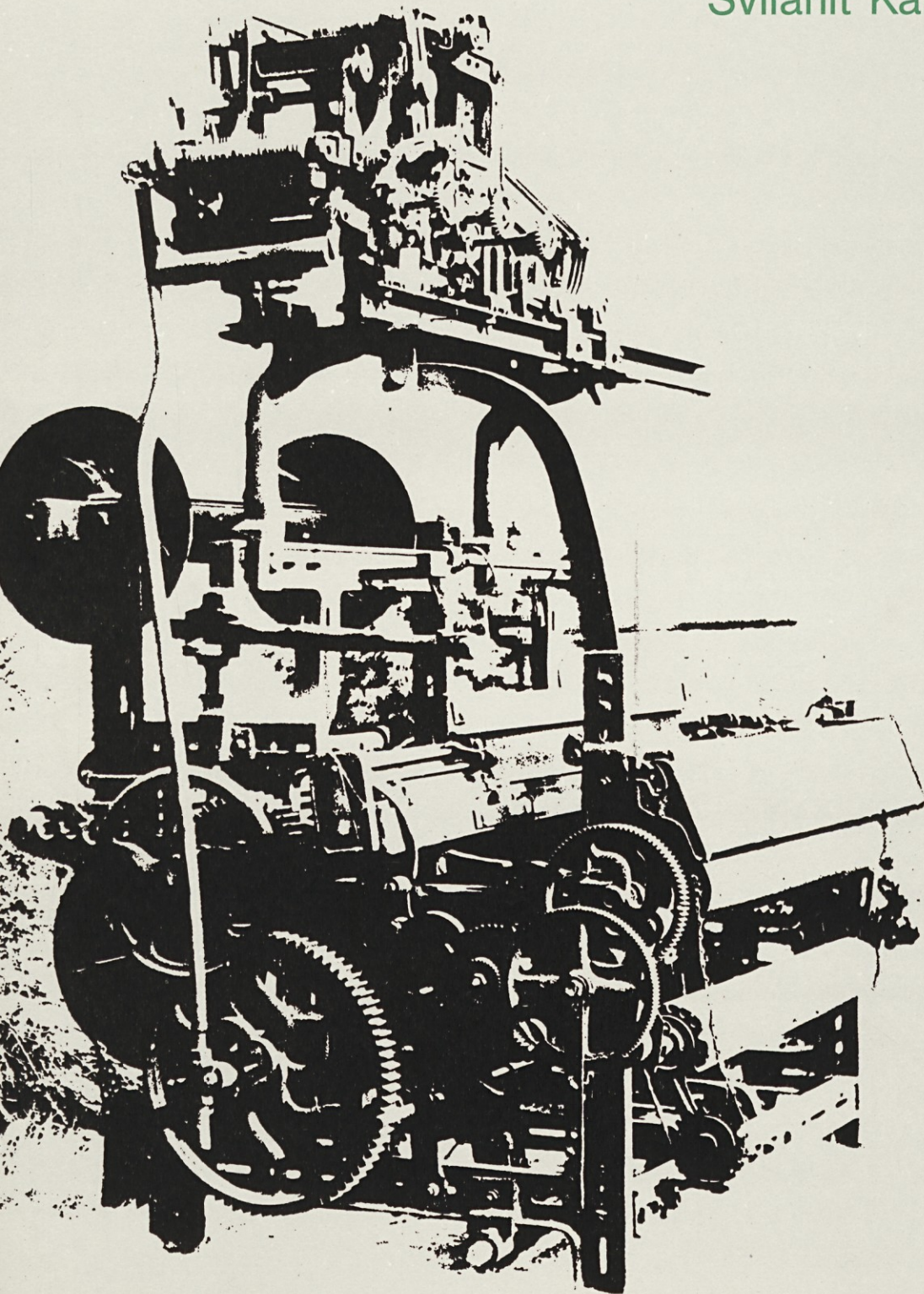

KAMNIŠKI TEKSTILEC

glasilo delovne
organizacije
Svilanit Kamnik **3-4**

*Bolj kot kdajkoli si v maju, mesecu dela in mladosti
želimo, da bi še dolgo ostal z nami, naš dragi tovariš
Tito. Da bi se naš svetal danes in še bolj ustvarjalen
jutri nadaljevala s teboj.*

*Vsem članom kolektiva čestitamo k
prazniku dela!*

Matija JENKO

Pričakujemo dobre poslovne rezultate

V začetku poslovanja v letošnjem letu smo se morali spoprijeti s posledicami požara in stabilizacijskimi ukrepi, kateri so nas v poslovanju močno angažirali. Vso skrb smo posvetili nabavi rezervnih delov za čimprejšnjo usposobitev pogorelih strojev, ravno tako je bilo vloženo ogromno truda za pridobitev dovoljenj in potrebne dokumentacije za nabavo novih tkalskih strojev. Posebno skrb smo posvetili preskrbi s surovinami, predvsem dobavi bombažne preje, saj je bil prvi kvartal najbolj kritičen, ker še niso bili urejeni odnosi med predilci in tkalci glede deviznega pokrivanja bombažne preje. Veliko tovarn je obratovalo s polovično kapaciteto ali pa z večjimi zastoji. Pri nas praktično zastojev ni bilo, čeprav so bile zaloge v nedovršenih izdelkih pod normalo. Bile pa so določene motnje zaradi tega v proizvodnji.

Mija VRANKAR

Volitve v organe samouprave

Za nami je odgovorna naloga, ki smo jo uspešno izvedli —
VOLITVE V ORGANE SAMOUPRAVE.

Pri evidentiranju in kandidiranju članov v organe samouprave smo pazili na to, da so v posameznih organih zajeti delavci iz vseh delov delovnega procesa in predstavniki družbenopolitičnih organizacij — Zveze komunistov, mladine in sindikata.

Volitve v organe samouprave so bile 10. aprila 1980, izvoljeni pa so bili naslednji:

DELAVSKI SVET DELOVNE ORGANIZACIJE:

1. GLADEK MARJAN
2. HALER POLONA
3. KRANJC MIHAELA
4. LESKOVEC JANEZ
5. MAGYAR SILVO
6. MATIČIČ MELITA
7. PAVLIČ TONČKA

izgledi za naprej so boljši, tako da lahko pričakujemo normalnejšo dobavo. Težave so bile tudi s preskrbo ostalega repro materiala, posebno z barvami. Tudi na tem področju nismo imeli težjih posledic. Proizvodnja osrednjega obrata, tkalnice frotirja je bila v votkih dosežena s 102,4 %, na predvideno letno dinamiko. Barvarna je zadostila potrebam tkalnice, v kolikor je bila na razpolago preja in je v preji nekaj pod planom, predvsem zaradi pomanjkanja bombažne preje. V metražnem oddelku pa je plan dosegla. Posebno dober rezultat je dosežen pri uslugah, saj je v preji prekoračen za 16 %, na razpenjalno sušilnem stroju pa kar za 66,6 %. Šivalnica je svoj plan realizirala s 109,9 %. Konfekcija frotirja pa je svoj plan dosegla pri plaščih s 101 %, usluge so realizirane glede na pomanjkanje tkanin zaradi požara s 83,5 %.

Razveseljivi so rezultati prodaje, saj je v frotirju v prvem kvartalu realizirana prodaja s 118 % na domačem trgu, v izvozu pa s 129 %. V prvem kvartalu je bil prekoračen izvoz brisač, izvoz plaščev pa ni dosegel predvidene količine.

Na področju kravat je bila situacija v prvem kvartalu nekoliko slabša, vendar z oziroma na drugo polovico preteklega leta le boljša, tako da je tudi v TOZD Svila prodaja dosežena s 108 %. Zaloge kravat so se močno znižale, vendar je zaloga še vedno precej velika, poleg tega pa je pred nami poletno obdobje, ko gredo kravate slabo v prodajo. Da se zaloge ne bi preveč kopičile je proizvodnja usmerjena v večji meri na ostale artikle, kot so kravate za vojsko, pogrebno opremo za Menino in podobno.

Z ozirom na omenjene proizvodne in prodajne rezultate pričakujemo, da bi moral biti finančni rezultat poslovanja v prvih treh mesecih dober.

8. PERČIČ TONČKA
9. SITAR OLGA
10. TOMŠIČ DANICA
11. TUŠAR MILE
12. VRTAČNIK VILKO
13. ZORMAN STANKA
14. GOLOB JAKOB
15. LUŠTREK IVANKA
16. STANKOVIČ BRANE
17. FRANTAR BORIS
18. KUŽNIK ADI
19. PINTERIČ MARINKA

DELAVSKI SVET TOZD FROTIR:

1. BLEJC MIHA
2. CEVEC ALBIN
3. GJURIN SLAVKA
4. GOLOB MARINKA
5. GRILJC FRANC
6. HRIBAR EMA
7. JERIČ PETER
8. KIMOVEC MARINKA
9. KOROŠEC JUSTINA
10. KOS MARIJA
11. KRAPEŽ BORIS
12. NOGRAŠEK JOŽE
13. PIRC ING. IRENA
14. PRODIČ ĐUKA
15. SIMIČ RADINKO
16. ŠORN KRISTINA
17. ŠPACAPAN HELENA
18. ŠPENKO MARIJA

Odločanje

Štetje glasovnic

19. ŠIFTAR ANDREJ
20. TROBEVŠEK ANICA
21. UHAN SONJA

DELAJSKI SVET TOZD SVILA:

1. AVGELJ FRANCKA
2. BERNOT ANA
3. CAJHEN JOŽICA
4. ČASL BOŽA
5. GOLOB ALGA
6. JAGODIC ROZKA
7. KOKALJ TATJANA
8. RAZMANIČ VINKO
9. UČAKAR VALENTINA

DELAJSKI SVET DELOVNE SKUPNOSTI SKUPNIH SLUŽB:

1. ALJAŽ DRAGICA
2. BALANTIČ SILVO
3. ČOŽ CIRIL
4. ERZAR CILKA
5. GAMS SILVA
6. GOLOB ALOJZ
7. HRIBOVŠEK MARINKA
8. KOBETIČ MARIJA
9. PODGORNIK ŠTEFKA
10. SKAMEN IVANA
11. ŠTEFANIČ ROZKA
12. VRANKAR JOŽE

ODBOR DELAVSKE KONTROLE DO:

1. GRDEN FRANC
2. KOROŠEC FRANC
3. TRTNIK MIJA – namestnik
4. ZAVASNIK MARIJA – namestnik
5. BALANTIČ ANA

6. ZIKA HELENA
7. CAFUTA ANTON – namestnik
8. SUŠNIK ANICA – namestnik
9. KODRA JANEZ
10. NOVAK MAKS
11. BURJA RAJKA – namestnik
12. KOŠIR FRANC – namestnik

ODBOR DELAVSKE KONTROLE TOZD FROTIR:

1. BALANTIČ MARIJA
2. MATIČIČ VINKO
3. PICHLER MILENA
4. PORAVNE JOŽE
5. RAK JANEZ
6. SUŠNIK FRANC

ODBOR DELAVSKE KONTROLE TOZD SVILA:

1. BRICELJ ZDENKA
2. KEŠ MARIJA
3. KRAPEŽ NATAŠA
4. KREGAR VERA
5. MLAKAR MARIJA

DISCIPLINSKA KOMISIJA:

1. BALON FRANCKA
2. DROLC ANTON
3. KIMOVEC JANEZ – predsednik
4. LUŠTREK IVANKA
5. JANEŽIČ FRANC
6. KODRIČ ANICA
7. DESNICA CVETKA – zunanji član

Ob izvolitvi vsem članom organov samouprave iskreno čestitamo in jim želimo mnogo ustvarjalnega dela pri njihovem nadaljnjem delu.

ALI ŽE VESTE ...

... da so naši vratarji tako „fejst“ fantje, da čistilke čisto zmedene in prevzete od njihove lepote pozabijo, po kaj so v vratarnico prišle ...

ALI ŽE VESTE ...

... da fantom iz skladišča lahko zaželimo še naprej močna pljuča, masten plunk in veliko storilnost, ker je ostalo še nekaj prostora nepopljuvanega na tovarniškem dvorišču ...

Alenka DOPLIHAR

V novih prostorih – boljši delovni pogoji

SELITEV JE SKORAJ V
CELOTI OPRAVLJENA

V šivalnici kravat sem se ustavila pri tov. Pestotnik Tilki. V novih prostorih se zelo dobro počuti, prostor je zračen in svetel, da nevajenemu skorajda jemlje vid. Tudi prostora je tu dovolj, vesela je, da so se rešile utesnjenosti, ki so jo občutile v starih prostorih. Tilka ima še to srečo, da je dobila tudi nov stroj, s katerim lahko dela tekoče, brez težav. Kadar se v notranjost uprejo skozi velike zasteklene površine sončni žarki, se prostor preveč segreje, kar ne vpliva dobro na delovni elan. Vendar se Tilka zaveda, da je to le prehodna težava, ki bo odpravljena, ko bodo dobili na okna zavese ali žaluzije.

Prostori so zračni in svetli

Tovarišica Gavranovič Nuša je v novih prostorih zadovoljna, ker imajo sedaj dovolj prostora in je pri delu ne moti utesnjenost. Želi si, da bi na okna čimprej dobili zavese ali žaluzije. Ob sončnem vremenu se prostor preveč segreje, da niti zračenje ne pomaga. Tovarišico Nušo resno moti precejšnja oddaljenost – sicer modernih in ustrezno urejenih garderob od delovnega mesta.

Nuša je v novih prostorih zadovoljna

Težko pričakuje žaluzije

Tovarišica Rak Fani sedi za veliko mizo in pakira kravate. V novih prostorih so se tudi njej izboljšali delovni pogoji. Prostor je zračen in svetel. Nekoliko jo še moti opoldanska vročina v sončnem vremenu. Z zračenjem pa si ne morejo veliko pomagati, ker nastane kaj hitro prepih. Zato tudi ona prav težko pričakuje žaluzije. Tovarišica Rak meni, da bi morale biti skupne garderobe bliže in laže dostopne. Zavite železne stopnice motijo predvsem starejše delavke, mlajše pa so to „telovadbo“ sprejele kot rekreacijo med večurnim sedenjem za strojem. Neredko se zgodi, da katera izmed njih pozabi spodaj v garderobni omari robček ali denar za malico. Sicer pa je tovarišici Rakovi zelo všeč razgled iz nove proizvodne hale, ki jim ga omogočajo velike steklene površine. Če novo stavbo opazuje od zunaj, se ji zdi, da bi bila bolj prijazna, če bi bilo na njej nekoliko manj surovega betona.

Tovarišico Jeglič Jožico sem dobila ob stroju za krojenje. Vse koščke blaga, ki jih ona nareže, sešijejo njene sodelavke, šivilje in tako nastanejo kravate. Tov. Jegličeva mi je rada pripovedovala o velikem dogodku v Svili – o selitvi v nove prostore. Selitev sama je povsod – doma ali v podjetju naporena in neprijetna. V Svili pa je bil to vesel in pomemben dogodek, zato ni bilo nikomur odveč zagrabiti za delo na prosto popoldne ali soboto. Dolgoletne sanje, želje, načrtovanje, požrtvovalno delo in trud so končno obrodili sadove, ki jih sedaj začenjajo uživati delavci TOZD Svila. „Prišli smo iz prostorov, ki so nas na vsakem koraku utesnjevali,“ je pripovedovala, „preprečevali so nam razvoj in širjenje naše proizvodnje. Sedaj smo še v prehodnem obdobju, ko se navajamo na nove prostore, odkrivamo razne pomanjkljivosti, jih odpravljamo in se še borimo za potrebno opremo. Delo teče. Selitev smo organizirali tako, da je bila prekinitev proizvodnje minimalna. Tu bo prišel tudi naš strojni park bolj do veljave in s smotrno organizacijo bomo dosegli tudi boljše rezultate.“

Selitev je bila vesel dogodek

Tovarišica Luštrek Ivanka pravi, da jo ob pomembnem dogodku, ko puščajo vse staro, iztrošeno in zastarelo za seboj in v novih, prostranih, modernih prostorih gledajo svetli prihodnosti naproti, kljub mnogim težavam, pomanjkljivostim in napakam, obdajajo izredni občutki. Nekoliko jih pesti še pomanjkanje denarja. Tovarišica Ivanka kljub temu pričakuje, da bosta dva meseca zadostovala za dokončno ureditev. Medtem se trudijo, da proizvodnja nemoteno teče tudi v tem obdobju selitve, reorganizacije, prilagajanja novim prostorom in urejanju novega delovnega okolja. Ljudje so

Mislím, da so arhitekti svojo nalogo dobro rešili

zadovoljni in radi marsikaj potrpijo v improviziranih delovnih pogojih ob zavesti, da je vse to le prehodnega značaja.

„Mislím, da so arhitekti svojo nalogo dobro izvršili,“ je nadaljevala tov. Luštrekova in da bi ob danih finančnih in prostorskih pogojih težko našli boljšo rešitev. Tako smo se morali sprijazniti s tem, da je skladišče zgoraj in bomo stalno odvisni od delovanja dvigala. Vemo, da je ljudem težko ustreči in se bodo vedno našli tudi nergači. V glavnem pa je razpoloženje med delavci zadovoljivo. Zavedamo se, da bomo s skupnimi močmi premagali vse težave.“

V skladišču SVILE sem dobila tri delavke, ki so dobro razpoložene hitelo pripravljat pošiljke. Očitno so v novem, prostornem in svetlem skladišču srečne, kljub temu sem jih vprašala, kako se počutijo v novih prostorih. Povedale so mi, da so se hitro navadile na lepše in prijaznejše prostore, kjer so mnogo boljši delovni pogoji. Nove police, ki segajo prav do stropa, so mnogo bolj praktične in omogočajo boljši pregled. Zaradi vročine se niso pritoževale, vesele so, da lahko okna odpirajo in tako prostor vsak čas prezračijo. Upajo, da bo kanalizacija kmalu urejena in jim občasen smrad ne bo več kvaril ozračja.

V skladišču

Tovarišico Zika Heleno sem srečala nasmejano in poskočno na železnih stopnicah, na njeni stalni poti od krojilnice do oddelka za oddajanje in sprejemanje dela na domu. Na vprašanje, kako se počuti v novih prostorih, mi je

kljub njeni vedrini odgovorila: „Zelo slabo.“ Če začnem kar pri svoji opremi, moram povedati, da sem brez mize in brez stola. Poleg svojega dela opravljam še delo transportnega delavca, ki je še posebno naporno, kar dvigalu za sedaj še ne moremo zaupati in tekamo večinoma po stopnicah.“ Pred nekaj dnevi je namreč Helena ostala zaprta v temnem dvigalu med nadstropji, zato sedaj tem bolj ceni svobodo in prostost pa čeprav samo na zavutih železnih stopnicah. „Kako ste sprejela nove prostore?“ jo vprašam. „Čudoviti so. Navajeni smo bili vsega slabega in sedaj bomo tem bolj cenili prostornost, zračnost in svetlobo. Bolj smotno smo lahko speljali naš strojni park in s tem tudi bolje organizirali proizvodnjo.“ „Torej ne obupujete preveč?“ jo prekinem.

Slabe izkušnje z dvigalom

„Sploh ne. Vse to so le začetne težave. Na sestanku smo se že pomenili o naših potrebah in z dobro organizacijo bomo hitro premostili začetne težave. Zaradi pomanjkanja denarja ne moremo dobiti vsega hkrati, vendar pa ni tako kritično, da bi človek obupaval.“ „Kako Vam je všeč zunanost nove zgradbe?“ „Mislim, da so se arhitekti potrudili in tudi uspeli. Všeč sta mi arhitektonska in barvna povezava med obema zgradbama, zanimiva so okrogla okna, lepa je razporeditev betona in stekla.“ „Bi Vi drugače razporedili prostore, če bi Vam zaupali to nalogo?“ „O tem nisem dosti razmišljala. Prepričana sem, da je prostor, v katerem oddajamo delo na dom, pravilno razporejen v prtiličje. Nekoliko kritike pa brez dvoma zasluži delo v naši bodoči tkalnici. Tu ni konca razkopavanju. Vsi smo vedeli, da bodo v tkalnici težke konstrukcije, izgleda, da samo gradbenikom to ni bilo jasno in zato so kasneje ojačali betonsko podlago.“

Kurirka Erika in teleprinteristka Martina sta v eni izmed redkih prostorov, iz katerega ni nobenega posebnega razgleda, okna so obrnjena proti nekaj metrov oddaljeni zgradbi TOZD Svila. Zato je tudi naravne svetlobe tu premalo in si morata še podnevi pomagati z električno razsvetljavo. Erika pravi: „Svetlobe imava malo, zato bi bila rajši na sončni strani, poletna vročina me ne bi motila. Saj ne traja dolgo. Svetloba pa je za delo nujno potrebna.“ „Je selitev izpolnila Vaša pričakovanja, ali ste razočarana?“ „Dobila sem svoj prostor, ki ga prej nisem imela. Tako so se mi deloma izboljšali delovni pogoji. Sva pa ravno medve z Martino verjetno edini, ki naju je selitev prizadela tako, da imava sedaj več dela. Martina teka k teleksu in v telefonsko centralo nadomešča telefonistko, jaz pa imam tudi več hoje.“

V gospodarsko finančnem sektorju sem v prijetni sobi najprej poklepetala s tovarišicama Gomirškovo in Erzarjevo. „Prostori in s tem tudi delovni pogoji so tu neprimerno boljši. Tu imamo dosti svetlobe in rešile smo se utesnjenosti.“ „Prej nas je bilo 12 delavk nagnetenih v enem samem prostoru,“ je pripomnila tovarišica Erzarjeva. „To je vplivalo sigurno tudi na našo storilnost. Saj je včasih lahko slaba volja ali živčnost ene izmed delavk motila in pokvarila delovno vzdušje ostalih delavk.“ „Ali Vama to zadovoljstvo v novih prostorih motijo morda le kakšni problemi?“ ju vprašam. „Žal brez problemov tudi sedaj ne gre. Primanjkuje nam računskih strojev, brez katerih ne more delo potekati tekoče v nobeni finančni službi. Sedaj si stroje posojamo in jih nosimo iz prostora v prostor. Ta problem nas moti pri delu in povzroča včasih celo kratke zastoje,“ je potožila tovarišica Gomirškova, Erzarjeva pa je še dodala, da so žal sedaj ustavljene vse nabave osnovnih sredstev za skupne službe in zato ne vidi še nobene možne rešitve.

Nova stavba je obema zelo všeč, zunanost kot tudi notranost in želita, da bi se vsi zavedali, da je ta velika naložba naša skupna lastnina, ki jo moramo čuvati in negovati.

V sosednji sobi sta mi tovarišica Golobova in Mušičeva potožili zaradi vročine. Sončni žarki se uprejo tovarišici Golobovi naravnost v hrbet in glavo, da je proti poldnevu vsa omočična od vročine in od premočne svetlobe se ji vnemejo oči. Obe si močno želita žaluzije na okna, a kaj pomagajo želje, ko pa vesta, da je dobavni rok zanje eno celo leto. Razgled imata lep, na hribe in na cesto pod seboj, da bi zlahka pomagali naši vratarski službi z evidentiranjem prihodov in izhodov naših delavcev. „Imate še kakšne probleme?“ „Seveda. Primanjkuje strojev.“ pravi tovarišica Mušičeva. „Jaz si ga sposojam.“ Nato je povzela še tov. Golobova. „Moj stroj zjutraj še nekako deluje, proti poldnevu pa odpove, ker je že dotrajan. To me zelo moti pri delu. Vsak pač rabi pri svojem delu neko opremo, tako mi tukaj ne moremo delati brez računskega stroja, dela pa je vsak dan več.“

„Kako je potekala Vaša selitev?“ bi še rada vedela. Pri tem se je obraz tovarišice Golobove pomračil in potem je povzela: „Mislim, da je bila ravno naša selitev slabo organizirana. Brez pomoči skladiščnih delavcev smo ostale same za vse. Četudi smo na videz močne, takšnih naporov ne zmoremo, tudi naše hrbtenice niso več zdrave. Pri selitvi smo se resnično namučile, delavci so nam pripeljali le mize. Potem nas je čakalo še čiščenje prostorov, predvsem sanitarij!“ „In kako se sicer počutite v novih prostorih, če za trenutek poskusite pozabiti na bleščečo svetlobo in na vročino?“ Glede tega sta bili moji sogovornici popolnoma enotni. Prostori so zelo lepi in prijetni, z malenkostnimi dopolnitvami bo možno doseči skoraj idealne delovne pogoje. V zvezi z zunanjim videzom naše nove upravne zgradbe je tov. Golobova pripomnila: „Stavba mi je še kar všeč, surov beton deluje zelo hladno, kamenite stopnice niso preveč prijazne, ostala notranost pa je zelo prijetno urejena. Mislim pa, da bi za ta denar lahko bila gradbena dela bolj solidno izvršena.“

Pot me je privedla tudi v nabavo. Vstopim. Zmedena obstanem. Sem sploh še v našem Svilanitu? Pogleda ne morem odtrgati od mogočne panorame — Krvavec, Brana, Kamniško sedlo, Planjava, Velika Planina se vsi zasnježeni bleščijo v soncu, pod njimi pa zeleni griči, poljane in še Stari grad skoraj nad nami. Sveže zelenilo bližnje okolice prodira v prostor. Vse kar žari v topli sončni svetlobi. Za mizo sedita dve tovarišici, ki nosita črne naočnike. Sem morda zašla v atelje, kjer se pripravljajo, da bbi posneli turistični film? Ne. Tu je „stara nabava“ v novih prostorih. „Počutje je odlično.

Bolje ne bi moglo biti," hiti tovarišica Ambroževa, „le oči zelo trpijo zaradi svetlobe.“ Res je, kar sem napisala, ni tiskarski škrt. Ob vselitvi v novo upravno zgradbo se v Svilanitu prvič v zgodovini srečujemo s problemom „preveč svetlobe“. Kaj podobnega nismo pričakovali, ko smo se vedno borili za kanček dnevne svetlobe. Pa je res, v Svilanitu leta 1980! „Ko bova dobili žaluzije, bo odpravljena tudi ta neprijetnost,“ je še dodala tov. Jenkova. Ko sem ju zapuščala, sem imela občutek, kot da sem opravila prijeten obisk.

Potem sem poiskala tovarišico Šuštar Jožico. Tudi njena pisarna se je kopala v soncu, pogled na zeleno okolico je pravi počitek za oči. Tovarišica Šuštarjeva je v svojem novem prostoru zelo srečna in zadovoljna. „Ko sedim in delam v tem lepem prostoru, se večkrat vprašam, ali sem res še v Svilanitu? Prej sem bila v pisarni še s štirimi kolegicami, kjer ni bilo nikdar miru. Stranke so stalno prihajale in odhajale. Včasih je bila pred vrati gneča kot v čakalnicah kakšne zdravstvene ustanove. Naš razgled se je začel in končal na pustih, sivi strehi sosednje zgradbe, od katere je poleti kar puhtela vroča soparica v naš prostor. Če smo hotele prostor prezračiti, smo bile vedno izpostavljene prepihu. Spomnim pa se, da takrat zaradi tega nismo bile preveč nesrečne. Nikoli pa mi ni prišlo na misel, da bi lahko kdaj imela tako lep delovni prostor, kot ga imam sedaj.“ „Jožica, kako bi vi zidala to zgradbo, če bi imela kaj besed pri tem?“ sem jo vprašala. „Sigurno ne bi izbrala montažne gradnje, v to nimam preveč zaupanja, izolacija je slaba. Smilijo se mi tudi tisti, ki bodo čistili okna na tej višini.“ „Zelo sem hvaležna naši delovni organizaciji,“ je povzela tovarišica Jožica „da je toliko sredstev žrtvovala za nas, režijce. Cenim in počaščena se čutim ob zavesti, da je naša delovna organizacija vložila toliko milijonov zame, da mi lahko nudi tako prijeten delovni prostor.“ Ob teh idealnih delovnih pogojih lahko več in hitreje naredim. Včasih me zjutraj moti premočno sonce, ampak to je le začetna težava, saj bomo kasneje dobili žaluzije.“

Tu sem zaključila svoj pohod po sončnih in senčnih straneh nove zgradbe TOZD Svila in nove upravne zgradbe Svilanita. Bila sem zadovoljna. Iz pogovorov bi lahko

Zadovoljna v novih prostorih

povzela, da so delavci v glavnem zadovoljni s spremembo, da se pogumno spoprijemajo z začetnimi težavami, da stvari tudi kritično ocenjujejo, skušajo najti rešitve in da se večina zaveda, kaj smo s to novo pridobitvijo dobili vsi, ki delamo v Svilanitu. Sedaj lahko še vsem, ki so v novih prostorih, želimo, da bi se čim hitreje aklimatizirali v novem okolju, da bi uspešno delali in njih dosežke bomo vsi z veseljem in ponosom spremljali.

Razgovar pripravila za objavo

Ivana SKAMEN
Boris ZAKRAJŠEK

Varčevanje na vseh področjih

Smo v družbeno političnem trenutku, ko nam je beseda stabilizacija postala vsakdanja življenjska sopotnica. Napori, da stabilizacijske ukrepe vtremo v vse pore družbenega življenja so prisotni tudi pri nas, v Svilanitu. Zato smo se v uredništvu odločili, da na razgovor o stabilizacijskih ukrepih povabimo nekatere sodelavce, ki naj bi odgovorili, kje in kako doseči še izrazitejše varčevalne ukrepe.

Ko govorimo o stabilizacijskih ukrepih imamo v mislih tiste, ki so nam bili „dani“ z zakonskimi predpisi in s samoupravno sprejetim družbenim dogovorom o uresničevanju družbene usmeritve razporejanja dohodka v letu 1980. Drugi del stabilizacijskih naporov predstavljajo ukrepi organizacij združenega dela in drugih samoupravnih skupnosti. Kako se pripravljamo na varčevalne ukrepe v naši delovni organizaciji?

JENKO Matija

Moram ugotoviti, da se je naše podjetje pred akcijo sprejemanja stabilizacijskih ukrepov znašlo v dobrem položaju, saj nam to dokazujejo naši rezultati. Že dalj časa smo usmerjeni na zunanji trg, tako da nas stabilizacijski napori v tem smislu niso presenetili, saj z izvozom pokrivamo vse potrebne surovine, pomožni material in drugo kar potrebujemo za našo proizvodnjo. Smatram, da stabilizacijskih ukrepov ne bi bilo potrebno, če bi poslovali vsi tako kot mi. Kje je uspeh za takšne rezultate, ki jih danes dosegamo? Tudi v strokovnem kadru, ki je dokaj delaven in samo-

Notranjih rezerv imamo še dovolj

kritičen saj se v preteklosti ni manjkalo kritičnosti do lastnih slabosti, kar vse je imelo ugodne posledice za dobre poslovne rezultate.

No, s tem ne mislim reči, da je v naši organizaciji vse v najboljšem redu, da ni napak ali da nimamo rezerv. Zato je prav, da se v tem času s še večjo vnemo lotimo napak ter jih poskušamo odstraniti. Prvo je naša disciplina, s katero ne moremo biti zadovoljni. Zato smo se poleg vsega ostalega lotili tudi ukrepov, ki naj pripeljejo do boljše delovne discipline.

Zakonske predpise, ki v določeni meri onemogočajo razpolaganje z nekaterimi družbenimi sredstvi, smo v prvem tromesečju 1980 spoštovali. Pri stroških za trgovske zastopnike imamo nekatere težave, za katere še ne vemo kako jih bomo razrešili brez škodnega vpliva na poslovanje delovne organizacije. Mi smo v letu 1980 zaposlili novega trgovskega zastopnika, prav tako pa so dnevnice in kilometrina dosti večji kot v lanskem obdobju. Če hočemo, da bodo trgovski zastopniki potovali tako kot v preteklosti, potem bodo ti stroški vsekakor večji. V nasprotnem primeru planskih ciljev pri prodaji ne bomo dosegli. K temu vprašanju bomo morali še pristopiti. Naj dodam, da delavskim svetom predlagamo celo zmanjšanje nekaterih postavk materialnih stroškov kot je kilometrina ipd.

Velikokrat slišimo mnenja, da nas je v Svilanitu preveč, da bi z manj zaposlenimi dosegli enak obseg proizvodnje? Ali so takšne trditve pravilne?

SELJAK Bogdan

Res je, da so takšna mnenja večkrat prisotna v našem kolektivu. Nedvomno je v tem nekaj resnice, ki pa je vendar ne moremo posploševati in jo uporabljati za vse sredine v

tovarni. Mnogo bomo morali storiti pri organizaciji dela, zato smo na pomoč poklicali tudi zunanje sodelavce — organizacijo Smelt.

V resoluciji izvajanja družbenega plana Jugoslavije za leto 1980 in v enakem aktu za Slovenijo je zelo poudarjena potreba po večjem izvozu. Dogovor o uresničevanju družbene usmeritve razporejanja dohodka v letu 1980 vsebuje celo nekatera določila, ki izvozno usmerjene organizacije združenega dela dodatno stimulira. Kako je z izvoznimi usmeritvami pri nas?

REPIČ Marjan

Mi smo se že sedaj zelo stabilizacijsko obnašali, vsaj kar se izvoza tiče. Mnogo smo izvažali in to letno več kot 15 % celotnega prihodka. Takšno izvozno usmeritev bomo poskušali uresničevati tudi v letošnjem letu.

Zaskrbnjujoči pa so nekateri ukrepi, ki jih je omenil že tov. Jenko. Gre namreč za to, da imamo omejena sredstva za potne stroške, dnevnice ipd. Mi smo za leto 1980 odločili, da bomo zaposlili še enega trgovskega zastopnika, zavedajoč se, da se v Bosni in Hercegovini pojavlja konkurenčna tovarna. Zatorej bodo morali biti pristopi k reševanju tega vprašanja resnično zavzeti.

Rojeva se nova konkurenčna tovarna

Energija je pomembno področje posebno v obdobju njenega pomanjkanja. Kakšno je vključevanje energetike v stabilizacijske tokove gospodarjenja pri nas?

ZOBAVNIK Stane

Izdelali smo analizo, ki je zaobsegla proizvodnjo in transformacijo primarne energije, prenos energije in smotrno

uporabo energije. Pri tem smo analizirali tako električno in toplotno energijo kot tudi porabo vode.

Dosedanji rezultati, ki so bili dobljeni s to analizo so pokazali, da je cena električne energije, ki jo plačujemo ena najnižjih v slovenski industriji. Lahko smo tudi zadovoljni z izkoristkom parnega kotla, ki je z 91,2 % optimalen. Naša voda je petkrat cenejša od mestne. Iz tega se vidi, da imamo pridobivanje in transformiranje energije zelo dobro urejeno in tu ne bi mogli najti kakšnega dodatnega prihranka.

Kje bi po vašem mnenju bil še možen določen prihranek?

Pri prenosu električne energije nimamo prevelikih izgub, saj imamo povsod zaradi rezerve predimenzionirane vode. Drugače je pri prenosu pare. Inštalacije so ponekod zastarele, izolacija je slaba in imamo mnogo izgub. Porabo elektrike bi pri isti proizvodnji lahko zmanjšali, če bi bolj racionalno obratovali. Prihranke bi lahko ustvarili tudi pri toplotni energiji, s stalnim vzdrževanjem procesa ogrevanja, z dobro izolacijo delovnih prostorov ipd. Enake so naše možnosti pri zmanjševanju porabe vode, tehnološke kot osebne.

Varčevanje je tudi boljše izkoriščenje strojnih naprav?

SELJAK Bogdan

Res je, da pa bi dosegli boljše izkoriščanje strojnih naprav bi bilo nujno potrebno več pozornosti posvetiti strokovnosti kadra, ki vzdržuje te naprave. Mislim, da prav današnji čas, ko je v Svilanitu vedno več zahtevnih naprav, popolnoma avtomatiziranih, od nas zahteva večjo aktivnost na tem področju. Delavce, ki se ukvarjajo s takšnim delom moramo

dodatno izobraževati, njihov osebni dohodek pa mora biti bolj odvisen od izkoriščenja strojev.

Dejstvo je, da moramo povečevati strokovnost vseh, ki vzdržujejo stroje, verjetno pa ne bi bilo odveč izboljšati tudi organizacijo dela.

ZOBAVNIK Stane

Analiza vzrokov zastojev zaradi slabega vzdrževanja je pokazala, da je pretežna večina podaljšanja zastojev pri posameznih strojih in napravah pomanjkanje rezervnih delov. Vzporedno ugotavljamo, da potrebni rezervni del na drugem koncu tovarne imajo. Imamo namreč grdo navado, da takoj ko prispejo rezervni deli v skladišče, le-te oddamo

Prihranki pri energiji so še vedno možni

prvemu zainteresiranemu. Tako se dogaja, da ima nekdo v svoji delavnici potrebni rezervni del, istočasno pa enak rezervni del iščemo po Ljubljani in morda še kje drugje. Z odpravo takšnih organizacijskih pomanjkljivosti bi dosegli zmanjšanje zastojev na strojih in tudi zmanjšanje vezanih denarnih sredstev za rezervne dele.

V odgovoru tov. Zobavnika so bila omenjena vezana denarna sredstva za rezervne dele. V TOZD Frotir smo za leto 1980 planirali, da nam bodo razne vrste zalog vezale več kot za 10 starih milijard. Kaj to pomeni za likvidnost temeljne organizacije?

DROBNIČ Silva

Prvi odraz stabilizacije se pokaže na našem žiro računu. Če na tem ni sredstev, potem ne moremo tekoče nabavljati elektro materiala, niti izplačevati osebnih dohodkov. Tega si

Dograjevati moramo sistem nagrajevanja

vsekakor ne moremo privoščiti. Če bi uspeli razne vrste zalog znižati za določen znesek, potem bi bilo toliko manj potrebno najmanjše kratkoročnih kreditov, ki jih vedno ni mogoče dobiti toliko kot bi želeli. Ugotavljam tudi, da kupci vse več plačujejo svoje obveznosti z menicami in vse manj z likvidnimi sredstvi. To so dodatne težave, ki ogrožajo našo likvidnost. To pomeni, da bi z znižanjem zalog povečali dohodek in sprostili dinarska likvidna sredstva. Drugače povedano, sproščanje likvidnih sredstev pomeni stabilnejše poslovanje.

Večkrat smo si zadajali naloge, da bi poiskovali zmanjševati zaloge. Zanima nas ali smo pri zmanjševanju zalog vse storili?

SELJAK Bogdan

Zaloge bi se še dale zmanjšati z boljšo organizacijo procesa proizvodnje. Tu mislim na boljši pretok nedovršene proizvodnje in polizdelkov v pripravljalnici. Drugo je material oz. polizdelki v šivalnici in kot glavno polizdelki in surova roba v medfaznem skladišču barvarne. Da bi zmanjšali zaloge moramo v naš sistem nagrajevanja vnesti takšne elemente, ki bodo delavce zainteresirali za čim manjše zaloge. Sicer pa lahko o tem kaj več spregovori tov. Žlebir.

ŽLEBIR ing. Franc

V obdobju zadnjih petih let v temeljni organizaciji Frotir intenzivno delamo na zmanjšanju medfaznih zalog. V lanskem letu smo zaloge vključili v sistem nagrajevanja za nekatera dela in naloge, ki po našem mnenju najbolj vplivajo na višino zalog. Dosegli smo določene uspehe in naj za primer navedem, da smo z uspešno sanacijo zalog v barvah in kemikalijah uspeli v proizvodnji podelati zaloge barvil, ki so bile stare več kot pet let. Mislim, da je bil to zelo uspešen ukrep.

In kakšne cilje si zadajamo za leto 1980?

V duhu stabilizacije smo zaostriili nekatere planske postavke vezavnih dni za posamezne vrste zalog. Zadali smo si cilj le-te zmanjšati, čeprav se zavedamo, da lahko to pomeni tudi manjši osebni dohodek za delavce, ki so vezani na zaloge.

In kako je v temeljni organizaciji Svila?

NOVAK Marjan

V naši temeljni organizaciji se srečujemo s težavami, vendar upam da jih bomo premostili. Osnovno prejo smo še vedno prisiljeni uvažati iz konvertibilnega področja. Zato si ne moremo privoščiti, da bi nabavljali manjše količine, temveč nabavljamo kvartalno, to pa vpliva na povečanje zalog v trenutku, ko preja pride v tovarno. Votkovno prejo nabavljamo pri domačih proizvajalcih, vendar jo proizvajalci ne nudijo v manjših količinah kot 100 kg. Verjetno se bomo v naslednjem obdobju srečevali s pomanjkanjem naših osnovnih surovin. Te so produkt naftnih derivatov, nafte pa je iz dneva v dan manj.

STANKOVIĆ Brane

Ko se pogovarjamo o stabilizacijskih ukrepih ni odveč omeniti, da mora vsak od nas obveščati o realizaciji

posameznih varčevalnih ukrepov. S tem bomo dali stabilizacijskim ukrepom življenje, vsi drugi pa se bodo s tem avtomatsko vključili v naše varčevalne napore. Torej več obveščanja, več dejanj.

Stabilizacijski ukrepi v družbi nasploh bodo po vsej verjetnosti vplivali tudi na domače povpraševanje, ki bo, tako lahko predvidevamo, manjše. Ali smo na to pripravljani?

BALANTIČ Silvo

Če gledamo Svilanitov program izvoza moramo reči, da smo v preteklosti mnogo vložili, in verjetno se ta trud danes obrestuje. Smelo trdim, da je toliko povpraševanja, da ga ne moremo pokriti. Tisti del, s katerim pokrivalo vse potrebe uvoza, izpolnjujemo. Svilanit je v preteklosti toliko vlagal v razne veje ali drugače frotirja, da je lahko v kateremkoli področju popoln v ponudbi. Danes imamo samo zapadni trg, odpira pa se nam vzhod, konkretno Irak. Konstantne posle bi lahko sklenili že s temi državami. Izredno zreducirane količine grede recimo za Anglijo. Če govorimo o teh povpraševanjih, jih ne moremo pokriti, če pa govorimo v celoti o asortimanu kot takem — Svilanit ima tak asortiman, ki je lahko na teh zunanjih policah čisto identičen, enako kvaliteten kot ga imajo zahodni proizvajalci.

Težave bomo premostili

Delavski sveti so sprejeli osnove stabilizacijskih ukrepov, ki naj bodo strokovnim delavcem temelj nadaljnjemu iskanju konkretnih varčevalnih ukrepov. Mi v uredništvu pa smo želeli dodati naš prispevek k naporom naše DO pri ustalivenih prizadevanjih. Upamo, da bodo osnovne misli naših sogovornikov naše konkretno obliko pri našem vsakdanjem delu. Pri vsakem od nas.

Marinka HRIBOVŠEK

Razstava mi je bila všeč

OB DNEVU ŽENA

Delavke Svilanita so svoj praznik „DAN ŽENA“, letos praznovala malo drugače, v primerjavi z nekaj leti nazaj. Poleg „udomačenega“ denarnega bona je bila letos vsem zaposlenim ženam pripravljena krajša kulturna prireditev v novih prostorih konfekcije svile. Da bi tej proslavi lahko prisostvovala vse zaposlene delavke, je bilo delo za pol ure ustavljeno pred zaključkom dopoldanske izmene, kakor tudi pred zaključkom popoldanske izmene za delavke, ki so delale na popoldanski in nočni izmeni.

Kot simbolično darilo so mladinci vsaki delavki ob izrečni čestitki izročili rdeč nagelj. Pred kulturnim programom je direktor delovne organizacije na kratko prikazal zgodovino razvoja tega praznika ter orisal prispevek vseh zaposlenih delavk za razvoj naše delovne organizacije. Po njegovi iskreni, preprosto izrečni čestitki je skupina mladincev s svojim kulturnim animatorjem pripravila krajši kulturni program. Po skrbno izbranem in dobro podanem

Nagelj za Dan žena

tekstu je bil zaključen del kulturnega praznovanja „DNEVA ŽENA“. Kot drugi del tega praznovanja je bila organizirana v novih prostorih obrata družbene prehrane razstava, ki je prikazovala likovna dela našega amaterskega slikarja tov. Novak Mira in razna ročna dela delavk zaposlenih v Svilanitu.

Za razstavo likovnih del smo se dogovarjali že v lanskem letu pred otvoritvijo oplemenitilnice. Zaradi objektivnih vzrokov te razstave nismo pripravili za takratno priložnost, ampak smo se odločili skupno z razstavljalcem, da bomo to organizirali v prostorih nove upravne zgradbe, ki bo za tako dejavnost vsekakor bolj primerna in tako je ta razstava ob preselitvi v nove prostore sovpadla tudi v čas praznovanja „DNEVA ŽENA“. Mišljenja sem, da so bile prikazane slike tov. Novaka prijetno presenečenje za večino obiskovalcev, saj sem slišala marsikatero pohvalno in vzpodbudno besedo za njegovo nadaljnje umetniško snovanje na likovnem področju.

Kot referent za kulturo pri sindikatu v delovni organizaciji sem se koncem lanskega leta udeležila posveta kulturnih animatorjev občine Kamnik. Navržene so nam bile razne oblike približevanja različnih zvrsti kulture zaposlenim v deovnih organizacijah. Takrat sem si zamislila, da bi bilo morda možno organizirati tudi kakšno razstavo, ker sem vedela, da je med zaposlenimi mnogo delavk, ki v svojih prostih minutah rade sedejo h kakšnemu ročnemu delu, za sprostitev po zahtevnih vsakodnevnih delih. Na predsedstvu konference sindikata sem podala predlog za organiziranje razstave ročnih del, ki bi jo pripravili ob priliki „DNEVA ŽENA“. Predlog je bil podprt in sprejet. Po obvestilu o razstavi in prijavi delavk, ki so bile pripravljene pokazati svoje ročne izdelke tudi drugim, sem bila zadovoljna, da bo zamišljeno razstavo možno tudi realizirati. Različnost izdelkov in količina me je presenetila, ker pač nisem pričakovala, da dela med nami toliko oseb, ki vsako prosto minuto porabijo za ustvarjanje vsak dan dragocenejših ročnih izdelkov, saj smo na razstavi videli čudovite gobeline, neverjetne mojstrovine kvačkanja, vezenja, pletenja, klekljanja, slikanja na les, tapiserije itd. Vzpodbuden je bil prikaz izdelkov iz ostankov frotirja za vsakdanjo rabo, čemur naj bi prisluhnili tudi naši komercialisti, saj bi tako lahko bolje vnovčili vsak meter frotirja.

Kot naše vsakdanje življenje so tudi to razstavo spremljale razne težavice. Zaradi raznih obrtniških del v prostoru, razstava ni smela biti odprta dva dni. V nedeljo, ko je bil možen ogled tudi za zunanje obiskovalce, si je razstavo ogledalo veliko število občanov, ki so bili nad razstavljenimi izdelki zelo navdušeni, saj v Kamniku takih razstav skoraj ni možno videti. Hudo mi je bilo, ko sem po razstavi izdelke vračala, da dveh izdelkov nisem mogla vrniti, ker so nehote

Recital mladih

zamenjali lastnike. Res so bili izdelki vabljivi, vendar si nisem mogla misliti, da so med nami tudi taki, ki si svoje zbirke dopolnjujejo na tak način.

Da ne bi sama ocenjevala razstave sem vprašala nekaj so-delavcev po vtisih z razstave ter tako zastavila naslednja vprašanja:

1. Ste si ogledali razstavo?

Angelca Urh – DE 30

Ciril Simičak – DE 31

Francka Jeras – DE 14

Janez Golob – DE 10

Marinka Pinterič – DE 30

Polona Haler – DE 10

Rozka Jagodic – DE 42

Špela Kočar – DE 13

Vsi so si razstavo ogledali, tov. Polona celo dvakrat, predstavnika moškega spola pa sta si razstavo ogledala le bežno.

2. Vaše mišljenje o razstavi.

ANGELCA: Razstava mi je bila všeč, ker je bila zelo lepa.

CIRIL: Razstavo sem si ogledal le na hitro, kljub temu sem dobil lep vtis, ker so bili razstavljeni različni eksponati. Verjetno bi bilo dobro, da bi bile take razstave tradicionalne ob 8. marcu, ker se eksponati menjajo zaradi različnih in zanimivih idej.

FRANCKA: Po mojem mišljenju je bila razstava v redu pripravljena in prikazani so bili zelo lepi izdelki.

JANEZ: V redu prikazana.

MARINKA: Mislim, da je lepa ideja, da se za ženski praznik naredi taka razstava, ker se je s to razstavo pokazalo, da delavke niso delovne samo v delovni organizaciji, ampak tudi pri delih, ki zahtevajo veliko volje, znanja in smisla za estetiko.

POLONA: Razstava se mi je zdela dobro prikazana, lahko bi bilo večkrat kaj podobnega.

ROZKA: Izrekla bi pohvalo, da je bila razstava v redu pripravljena, da so ženske pridne, da se doma ukvarjajo tudi še z ročnimi deli.

ŠPELA: Razstava mi je bila zelo všeč.

3. Kakšen vtis so napravile na vas razstavljene slike tov. Novak Mira?

ANGELCA: Slike so bile za mene krasne, zlasti pokrajine in planine. Zasluži pohvalo za uspešno delo.

JANEZ: Slike so dobro naslikane, še posebno mi je bila všeč „Karotova domačija“.

MARINKA: Sploh nisem vedela, da kdo od naših delavcev slika. Ugotavljam, da mu krajina leži, ima lepe in nežne barve ter čiste linije.

POLONA: Na slike se sicer ne razumem. Prikazane slike so mi bile v glavnem všeč, razen prikazanega akta, ker takih slik ne maram.

ROZKA: Premalo poznam te stvari, da bi jih lahko ocenjevala. Nekatere so mi bile zelo všeč in za njegov vložen trud sigurno zasluži priznanje.

ŠPELA: Mislim, da je Miro vložil veliko truda v to, nekaj slik zasluži posebno priznanje spričo dejstva, da za to praktično nima ustreznih šol. Najbolj mi je bila všeč „Karotova domačija“ in Mali grad. Nekatere slike so se mi zdele prevelike, ker sem gledala razstavo pod vplivom svoje želje, da bi z eno izmed slik okrasila svoj dom.

4. Kateri razstavljeni predmet ali ročno delo je še zlasti pritegnilo vašo pozornost?

ANGELCA: Rdeča pletena obleka mi je bila najbolj všeč.

FRANCKA: Všeč mi je bilo pletenje in gobelini, ki so bili nekateri res zelo lepi.

JANEZ: Gobelini so bili zame najlepši, zlasti še pokrajinski z izvirom potoka.

MARINKA: Od ročnih del so pritegnile mojo pozornost predvsem nekatere vezenine na etaminu, ki so bile izredno enostavne in v skladnih barvnih kombinacijah. Lepo je, da so se razstave udeležile kot razstavljalke tudi naše delavke iz drugih republik, ker se na drugih prireditvah njihovega delovanja ne opazi. Všeč mi je bilo tudi nekaj kvačkanih izdelkov, ki so s svojimi enostavnimi vzorci pričarali posebno lepoto. Tudi gobelini so bili skrbno izdelani. Posebno presenečenje so bili drobni izdelki tov. Rijavčeve. Smatram, da je to dober izziv vsem strokovnim delavcem v Svilanitu, da se intenzivno posvetijo vprašanju izdelave drobnih izdelkov iz ostankov frotirja, saj tako slab prizvok „ostanek“ dobi spet svojo polno ceno.

POLONA: Všeč mi je bilo pletenje, ker tudi sama pletem, vendar nisem imela dovolj časa, da bi še sama kaj naredila za razstavo.

ROZKA: Všeč so mi bili gobelini, zlasti še eden s tihožitjem. Tudi pletenine in ostala ročna dela, zlasti tapiserije so se mi zdele zelo lepe. Če bi vedela, da me bo kdo o tem vprašal, bi si razstavo še bolj podrobno ogledala, da bi lahko povedala, kateri izdelek je bil najlepši.

ŠPELA: Težko bi rekla, kaj mi je bilo najbolj všeč, ker je veliko lepih izdelkov, najlepši so kvačkani prtički. Čudovit je tudi vezen prtiček z gostim in finim vezenjem, ki ga je naredila tov. Milena. Tudi gobelini so lepi in jih cenim zaradi vloženega truda. Čudim se, kdaj najdejo ženske še toliko časa, da lahko take stvari delajo.

Obiskovalcev je bilo veliko

Ročni izdelki so bili zanimivi

Takšne razstave naj bi bile še kdaj

5. Kakšne oblike kulturnega življenja si želite v delovni organizaciji?

ANGELCA: Zadovoljna bi bila, če bi organizirali še kakšno podobno razstavo.

FRANCKA: Takšne razstave naj bi bile še kdaj. Tudi ob prazniku naj bi bile še kakšne prireditve in tudi naše pevce bi spet rada slišala.

JANEZ: Ne pogrešam nič.

Rika TOMŠIČ

Izobraževanje in usposabljanje mladih aktivistov

V januarju in februarju so bile v OO ZSMS izvedene programske volilne konference, na katerih so bila konstituirana nova vodstva. Odgovorne funkcije smo prevzeli mladi družbenopolitični delavci, vsi še relativno neizkušeni, predvsem pa ne dovolj seznanjeni z aktualnimi nalogami, ki nas čakajo v prihodnjem mandatnem obdobju.

Da bo delo v osnovnih sredinah potekalo po zastavljenih smernicah, določenih v statutu in kongresnih dokumentih ZSMS in da bomo lažje izpolnjevali začrtane programe dela, je OK ZSMS Kamnik organizirala seminar.

Program dvodnevne seminarja v Preddvoru, ki se ga je udeležilo 50 mladih aktivistov iz 35 osnovnih organizacij, je bil zastavljen tako, da smo se podrobno seznanili z našim družbenopolitičnim sistemom, v okviru aktualnih nalog pa skušali usmeriti dejavnost osnovnih sredin.

Mladinsko prostovoljno delo je najširša oblika udejstvovanja mladih, saj je na delovnih akcijah po vsej Jugoslaviji dosedaj sodelovalo preko dva milijona mladih. Opravljena so bila velika dela. Bolj kot to, pa je pomen delovnih akcij v krepitvi prijateljskih odnosov med mladimi različnih narodov in narodnosti.

Letos bosta v naši republici organizirani dve delovni akciji – zvezna v Suhi Krajini in republiška na Goričkem. Teh akcij naj bi se udeležili predvsem mladi iz šol in KS, pa tudi

MARINKA: Dobro bi bilo, da bi imeli kakšno stalno dramsko skupino, pevski zbor, recitatorsko skupino, potem nas ne bi presenetila nobena proslava. V naši delovni organizaciji je dovolj talentov, ki bi se vključili v kakšno tako dejavnost. Želim si, da bi bilo še več organiziranih obiskov na razne kulturne prireditve, če jih ni v Kamniku, pa morda v Ljubljani ali okolici.

POLONA: Želim si proslave, tudi za kakšen drug praznik, kot je na primer 29. november.

ROZKA: Všeč mi je petje naših pevcev na tovarniškem prazniku in naj bi še nadalje prepevali. Mislim, da bi ob kakšnih praznikih še organizirali kaj podobnega, kot je ta naša prva razstava.

ŠPELA: Lepo je, če naši pripravijo za praznik recitale in pevci zapoje. Ob tem sem še posebno ponosna na Svilanit, ker je občutek čisto drugačen, če poslušáš svoje sodelavce, kot pa tuje izvajalce. Rada obiščem kar je organiziranega v podjetju, ne morem pa sodelovati. Želim, da bi recitacije ob prazniku podjetja še naprej živele.

Marsikaj zanimivega so nam povedali sogovorniki. Še več bi zvedeli, če bi vprašali vsakega posebej, kar pa seveda ni možno. Naj se zadovoljimo tudi s temi mišljenji.

Kljub temu, da mi je vzelo to delo veliko prostega časa, sem zadovoljna, da sem delno pripomogla k realizaciji razstave. Obenem se zahvaljujem vsem, ki so mi pri tej akciji kakorkoli pomagali.

mladi iz delovnih organizacij naj bi prispevali svoj delež, ki bo v letošnjem letu stabilizacijskih ukrepov gotovo manjši.

ZSMS dobiva v KS in TOZD vse večjo in pomembnejšo vlogo; pomembna je njena vsestranska povezava s SZDL in Zvezo sindikatov. V naši družbi razvijamo celovit sistem odločanja, zato si ne moremo privoščiti, da bi se individualno pojavljali s svojimi interesi – enkrat kot delavci, drugič kot občani. S planom KS prehajamo v sistem odnosov, kjer naj bi se uskladili interesi KS in združenega dela. Mladina v KS in TOZD si mora izbojevati primerno mesto in se močneje preko svojih delegatov vključiti v delegatski sistem. Okrepiti pa je treba tudi vlogo mladih znotraj ZK.

Tovariš Jan, član marksističnega centra pri CK ZKS, nam je v svojem predavanju opredelil pravni položaj verskih skupnosti pri nas in opisal nekatere glavne probleme, ki se kažejo v donosih med verskimi skupnostmi in širšo družbo. V ustavi in zakonu o pravnem položaju verskih skupnosti je zagotovljena državljansko svoboda vesti in odločitve in s tem enakopravnost vernih in nevernih. To enakopravnost pa pogojuje temeljna vrednota in kvaliteta vsakega občana – njegovo delo. Njegova praktična dejavnost je najpomembnejše merilo vrednotenja vsakega človeka in odnosov celotne družbe. Med političnim in verskim odnosom pa obstajajo določene razlike in značilnosti. Politični odnos je družbenoekonomski odnos in temelji na delu – dejavnosti človeka. Verski odnos pa je človekov intimni odnos, to je odnos med vernikom in njegovim bogom. Udeleženci NOB so bili po svetovnem nazoru močno različni, združil pa jih je isti interes in cilj – narodnostna in socialna osvoboditev. Enačenje in združevanje politike in vere pa je nesprijemljivo, kajti vsi odnosi v družbi potekajo v javnosti.

OO ZSMS mora biti odprta za vse mlade, vsi moramo najti v njej svoje mesto, kjer se dogovarjamo o svoji dejavnosti, kjer debatiramo o vseh zadevah in problemih, s katerimi se srečujemo. Mladina oziroma OO ZSM pa mora videti oziroma čutiti, da je družba njena.

Spregovorili smo tudi o usmerjenem izobraževanju in mreži šol. Izpostavili smo nekaj vprašanj in problemov, ki se

„PREMAKNILO“ SE JE NA BOLJE

Poteklo je že nekaj časa od programske volilne konference, kjer smo izvolili novo vodstvo naše OO ZSMS ter si v programu dela za leto 1980/81 zadali nove naloge. Prav bi bilo, da se ozremo nazaj in pogledamo, na katerem področju smo zastavljene naloge izpolnili.

Na kulturnem področju mladinci že nekaj časa dokaj aktivno delujemo. Ob Dnevu žena smo pripravili recital, ki je vseboval pesmi in prozo slovenskih avtorjev. Recital je bil zasnovan tako, da je vseboval boj matere, delavke za lepšo in boljšo prihodnost, za socialno osamosvojitvev od začetka 19. stoletja, pa vse do današnjega časa, ko se ženske uveljavljamo kot samoupravljalke.

V mesecu marcu pa smo v sklopu tekmovanj za pokal OK ZSMS Kamnik organizirali tekmovanje v odbojki, katerega se je udeležilo 16 ekip OO ZSMS. Tekmovanje je potekalo v telovadnici Osnovne šole Frana Albrehta. V zvezi s tem pa bi se v imenu OO ZSMS „Svilanit“ rada zahvalila tovarišu Windšnurer Milanu za pomoč pri organizaciji celotnega tekmovanja, saj bi brez njegove pomoči tekmovanje v odbojki izredno težko izpeljali.

Na športnem področju so se v tem času izkazala tudi naša dekleta, ki so se na tekmovanju za pokal OK ZSMS Kamnik v rokometu uvrstila na solidno tretje mesto.

Ne moremo pa biti zadovoljni z delom, ki nam je bilo zaupano v času volitev. Mladinci smo bili skupno z volilnim odborom zadolženi za pripravo volišč.

Ugotovljeno pa je bilo, da je bilo volišče pravočasno pripravljeno le v TOZD Svila, DSSS, v TOZD Frotir pa le v šivalnici. V zvezi s tem se zopet pojavlja že skoraj „večen“ problem, to je nezainteresiranost nekaterih mladincev za delo.

V začetku meseca aprila smo organizirali tudi delovno akcijo „ČIŠČENJE PARKA“ in sicer za vse člane delovne organizacije. Delovne akcije se je udeležilo le nekaj najbolj aktivnih mladincev. Omejneno delovno akcijo bomo zopet organizirali za vse člane delovne organizacije.

Naštela sem le nekaj pozitivnih strani in pa nekaj slabosti našega tromesečnega dela v tem mandatnem obdobju, vendar upam, da se bo naše delo izboljšalo, saj je v naši OO že sedaj čutiti, da se je le „premaknilo“ na bolje. Vložiti moramo še več volje, da bomo zastavljene naloge v čimvečjem obsegu in kvalitetno opravili.

Na akciji le najbolj aktivni

pojavljajo v sedanjem sistemu izobraževanja ob in iz dela. Rešitve pa se ponujajo s sprejetjem novega zakona.

V zaključku smo ocenili, da je seminar uspel. Znanje, ki smo ga pridobili v teh dveh dneh, moramo čimbolje izkoristiti in se tako do neke mere vključiti v stabilizacijska

prizadevanja. Uspeh pa se bo pokazal tudi v aktivnosti osnovnih organizacij. Zadovoljni smo, ker smo se domov vrnili z novimi stiki in novimi prijatelji, s katerimi se bomo v prihodnjem letu še marsikdaj srečali pri uresničevanju naših akcijskih načrtov.

RAZMIŠLJANJA

PONUĐIMO ROKO

O tem, kakšni smo, pogostokrat teče beseda; radi smo polni hvale o naši človečnosti, pripravljenosti, da pomagamo sodelavcu, znancu ali neznanemu človeku, ki je potreben širše družbene pomoči. Vendar, takšni smo vse do tistega trenutka, ko sodelavec, znanec ali neznanec iztegne roko za našo pomoč. Že kolebamo med odločitvijo, ali bi ne bilo najbolje pustiti vse tako, kot je in najpogosteje se odločimo, da se v osebno življenje posameznika ne bomo vtikali. Istočasno pa se pred „dobrim znancem“ ustimo, kako odlično bi rešili težavo sami.

Ker so težave sodelavcev, moje vsakdanje spremljevalke pri delu, sem se odločila zapisati le iskrico o našem

(ne)človeškem odnosu in (ne)razumevanju za težave, ki nekatere naše sodelavce pestijo v njihovem privatnem in delovnem življenju.

Svilanit je delovna organizacija, v kateri so v glavnem zaposlene delavke — žene. Težave in problemi, ki delavke tarejo so „típično ženske“, ki jih začno pestiti s tistim dnem, ko se žena omoži in prijoka na svet težko pričakovani malček. Skrb za mlado družinico jih vse prevzame, posebno še za otroka, ki je potreben v času materine odsotnosti primerne varstva. Najbolj prizadane delavke, ki delajo na večizmenskem delu, saj je v takšnih primerih niti prosta mesta v vrtcu materam ne rešijo problema. Obupane in hudo zaskrbljene se obračajo na delovno organizacijo s prošnjo za enoizmensko delo. Najpogosteje jim ne moremo pomagati

zaradi procesa proizvodnje, sem pa tja pa se vendarle ponuja kar primerna rešitev, ki bi delavke razbremenila skrbi za otroke. Žal, se v takšnih trenutkih nemalokrat izkaže, da imamo za takšne težave malo razumevanja; upamo si celo skritizirati najbližjo sodelavko, ki se je „drznila“ zaprositi za pomoč. O, ja, da znamo na široko obravnavati njene težave in zatrjevati na ves glas, da se nam kaj podobnega ne bi moglo pripetiti, ja, to znamo odlično. Polni kritike jadicujemo, češ kam bi pa prišli, ko bi vsi iznesli na dan svoje težave. Celó tako daleč pridemo včasih, da vodja dela ne upa predlagati rešitve z izgovorom „rajši imam en problem, kot da bi tega rešil in si nakopal petdeset novih“.

Zakaj petdeset novih, se vprašujem? Saj vendar vseh petdeset nima niti podobnih težav, kaj šele enake?

Lepo bi bilo, ko bi besede o solidarnosti in humanosti uresničevali v našem vsakdanu. Lepo bi bilo tudi, ko bi sleherni izmed nas dejal: „Danes ponudimo roko tebi, čez teden, mesec, leto ali desetletje jo boš punudil ti meni, če jo bom potreboval“. Prijetno bi bilo občutiti zaupanje v svoje sodelavce.

Se bomo kdaj znebili bojazni, da so nam vsi okoli nas pravzaprav nevoščljivi vsega, celo težav, zaradi katerih se včasih znajdemo na robu razprav? Žal, le na robu.

Ivana SKAMEN

STABILIZACIJA IN DISCIPLINA

Ko smo v našem kolektivu v sredini preteklega leta oživili razprave o delovni disciplini in boljšem izkoriščanju delovnega časa, še ni bilo veliko slišati o novih stabilizacijskih ukrepih na vseh ravneh od zveze pa do najmanjše temeljne organizacije združenega dela kakor tudi vsakega posameznika. Zato lahko mirne duše trdimo, da smo že med prvimi ugotovili, da tako ne moremo več dalje in da je nujno izboljšati delovno disciplino.

Ko je komisija, ki je bila zadolžena, da pripravi osnutek pravilnika o delovni disciplini, začela s svojim delom, je imela pred seboj dokaj zahtevno in odgovorno nalogo. Osnovno vodilo je bilo, naj pravilnik ne bo neživljenjski in prezahteven. Po drugi strani pa mora preprečevati možnost, da nekateri delavci kljub neodgovornemu odnosu do dela dobivajo enak osebni dohodek kot tisti, ki svoje delo opravljajo vestno in odgovorno.

Prva ugotovitev komisije je bila, da mi pravzaprav taka pravila že imamo. Ker pa pot za reševanje discipline v starih pravilih vodi preko disciplinske komisije, se le te večina odgovornih izogiba. V novem pravilniku je delovna disciplina postala eden izmed faktorjev za izračun delavčeve uspešnosti. Ker se od nas pričakuje normalen odnos do dela, vpliva nespoštovanje delovne discipline negativno na višino našega OD. Torej: čim večja nedisciplina, toliko manjši osebni dohodek. Vendar pa za tiste, ki kljub manjši plači vseeno ne bi spoštovali delovnega reda, še vedno ostane možnost obravnave na disciplinski komisiji.

Ker pa je pravzaprav normalno, da katerega od prekrškov, ki so navedeni v pravilih, naredi vsak izmed nas, je izračun pripravljen tako, da lahko vsak mesec naredimo 2 ali 3 manjše prekrške, pa klub temu naš osebni dohodek ni zato nič manjši, šele na to pa se začne zmanjševati.

Rezultat takega gledanja je sedaj pripravljen pravilnik, ki smo ga že v mesecu marcu poizkusno uporabljali.

Ugotavljam, da so se pridni delavci, tega pravilnika razveselili in ga tudi podprli, od nas vseh pa je odvisno, ali ga bomo znali izvajati.

Predvsem bi rad poudaril, da naj ta pravilnik ne bo uporabljen tako, da bi nagajali delavcem. Z njegovo pomočjo moramo „prepričati“ predvsem tiste delavce, ki so se do

sedaj delu izogibali, kolikor je bilo mogoče. V nasprotnem primeru lahko takšen pravilnik prinese več škode kot koristi. Pomembno je vedeti, da je to le del delovne discipline. Drugi del, ki se odraža predvsem v spoštovanju planskih nalog, izboljšanju organizacije dela in izkoriščenosti strojev pa ima verjetno še večji vpliv na izboljšanje rezultatov poslovanja. To nalogo pa morajo opraviti predvsem odgovorno strokovni, vodstveni in vodilni delavci.

Že površen opazovalec lahko ugotovi, da se je v času, ko se sprejema pravilnik, disciplina pri delu že bistveno izboljšala. Skušajmo pa vsak na svojem področju in po svojih močeh narediti še več in rezultati ne bodo izostali.

Izboljšana delovna disciplina, boljša izkoriščenost delovnega časa in strojne opreme ter izboljšana organizacija dela pa se morajo vsekakor, kljub zaostrenim pogojem gospodarjenja, pozitivno odraziti pri pridobivanju dohodka in ne nazadnje, tudi pri povečanju naših osebnih dohodkov.

Albin PIRŠ

SOLIDARNOST PA TAKA . . .

Da, tako bi lahko rekli, če pomislimo na prazne police v trgovini, na katerih sem vedno lahko dobila pralni prašek in kavo. Kavo bi še lahko pogrešili, toda kako delati brez praška, da bo čist prvi kot zadnji član družine. Nekateri imamo pač smolo, da skoraj redno zamujamo tiste neuganjive trenutke, ko v trgovini dobijo pralni prašek in kavo, ki jih srečniki razgrabijo v pol ure ali še prej. Obiskala sem starejšo znanko ter ji potožila o težavah, ki prav gotovo ne tarejo samo mene, ampak mnoge, ki jim sedaj ni gospodinjski problem kako porazdeliti mesečni dohodek, temveč kako priti do zavitka praška ali kave. Med klepetom mi je skuhalo kavo, katera je imela zatohlo kiselkast okus in skoraj mi je bilo žal, da sem jo sploh obiskala. Pogovor je zopet nanese na prašek in kavo. Slabo gospodarimo! Zakaj jo pa onstran meje ne zmanjka? je nergala znanka. Res, pripomnim, ali pravijo, da so krivi nekateri in če bi znosili nazaj vse odvečne zaloge verjetno tudi pomanjkanja nekaterih artiklov ne bi bilo. Gotovo imajo nekateri doma cela skladišča. Mogoče, tudi to je mogoče pravi, toda kdo bo živel od obljub in zagotovil. Ti se gotovo premalo zanimaš, jaz vedno sprašujem zdaj v eni trgovini, zdaj v drugi. No, nimam kdo ve koliko, ali nekaj pa imam — za hude dni.

Skoraj sem se že poslovila, ko me poklice nazaj, ter pravi da mi podari zavitek praška ter kave za prijaznost, ker sem jo obiskala. Odprla je shrambo — takrat se mi je skoraj zameglilo pred očmi, toliko špecerijskega blaga je imela nakopičenega. Po pravici povem, postalo mi je nerodno, mislila sem, da gledam nekaj nedovoljenega. Prašek sem z veseljem sprejela, za kavo sem se pa lepo zahvalila rekoč, da pač lahko shajam brez nje, saj sem imela v ustih še vedno „zatohlo kiselkast“ okus po tisti, ki sem jo popila.

Da veliko je še takih, ki se v naši družbi hvalijo s svojo solidarnostjo in jih ni nič sram, da delajo ravno nasprotno.

Marija MLAKAR

ALI ŽE VESTE . . .

. . . z a m u d n i k i, če zamudite, recite strogemu vratarju, da morate potrditi zdravstveno knjižico.

Natančnejše informacije dobite pri delavcih s to delovno prakso, kajti v kadrovskem oddelku teh doslej še ni bilo na s p r e g l e d

Jože ZVER

Utrinki s sejmov v Skopju, Beogradu in Sarajevu

Kot vsako leto, tako se je tudi letos Svilanit predstavil našim potrošnikom na sejmskih prireditvah v Skopju, Beogradu in Sarajevu.

Letos je bil na vseh sejmih enoten koncept v asortimanu, le barvne kombinacije so se menjavale. Enotna ugotovitev je bila ta, da je tak pristop k razstavljanju naših proizvodov najefektnejši in je povsod vzbudil veliko pozornost.

Vsekakor je to viden napredek pri oblikovanju razstavnega prostora, ki ga je vnesel novi zunanji sodelavec — aranžer. Ob dobri izbiri izdelkov v podjetju, je našel pravi način prikazovanja vseh kvaliteta frotirja in svilenih izdelkov. Enako so ugotavljali tudi sejmski obiskovalci, pri tem lahko omenimo tudi ugodne ocene, ki so jih prinesli dnevni listi po sejmskih mestih.

Skopski sejem je terminsko neugoden, ker mu takoj sledi beograjski sejem, ki ima večjo tradicijo in s tem močnejši

komercialni značaj. Vendar je kljub temu sejem prinesel ugodne poslovne rezultate, saj smo zaključevali prodajo konfekcije in svile nad pričakovanji. Tako je toliko bolj pomembno, ker je na tem področju konkurenca izredno velika.

Beograjski sejem je po tradiciji močno obiskan tako s strani naših kupcev kot tudi končnih potrošnikov. Razstavni prostor je bil izredno lepo pripravljen, posebno originalna je bila ureditev svilenih izdelkov in to „DISCO KRAVAT“. Izredno lepo so bile sprejete tudi brisače in konfekcija, tako da so se kupci spraševali, zakaj se kljub takšnim pozitivnim ocenam nismo znašli na spisku nagrajencev oz. dobitnikov diplom.

Takoj za beograjskim sejmom smo razstavljali na sarajevskem sejmju „Tekstil in cvetje“. Ker je bil to že tretji sejem v zaporedju, je bilo zaključevanja poslov izredno veliko in je že samo to opravičilo za prisotnost Svilanita v razstavnih hali. Zavedamo pa se tudi, da bomo ravno na področje Bosne in Črne gore dobili v kratkem velikega konkurenta, ki bo moral prodati narejene količine brisač na tak ali drugačen način. Asortiman brisač je bil v bordo barvi in je s svojo intenzivnostjo in skladnostjo privlačil poglede večine obiskovalcev. Najpogosteje je bilo slišati: „Čudovito! Krasno! Kje se pa lahko to kupi?“ Zadnje vprašanje se je pojavljalo sploh na vseh sejmih in je bilo ob nepopolnem asortimanu v trgovinah in pomanjkanju izdelkov glede na povpraševanje nanj težko odgovoriti.

V celoti bi lahko rekli, da se je spomladanska serija sejmov za nas zaključila zelo ugodno in da lahko ob nadaljnjem razvijanju našega asortimana v kvaliteti, barvah in dezenih pričakujemo tudi na jesenskih predstavitev tako ugoden odmev tako s strani kupcev kot sredstev javnega obveščanja.

Ivana SKAMEN

Čebelarstvo ljubim

Še nekaj dni pa se bodo razcvetele cvetlice in povabile na izdatno pašo naše čebele. Z delovno vnemo, ki je prav za čebele tako značilna, bodo od pomladi do pozne jeseni vsakdanji gost narave. Dan za dnem bodo marljivo v mednih mehurčkih prinašale sladki tovor skozi pol pedi široka in prst visoka žrelca panjev. Tisoč in tisoč čebelic bo poletelo in tisoč in tisoč s cvetnim prahom obloženih nožic in v rosi ovlaženih krilic se bo vračalo v čebelnjak.

Maj, najlepši mesec v letu je pred nami. Mesec, ko narava kaže vso svojo lepoto, katere pa je čebelar deležen v dvojni meri. Vsel je pisane narave, ki v tem mesecu razveseljuje sleherno človeško srce in srečen opazuje svoje ljubljene, ki pridno izletavajo in se vračajo s polnimi koški cvetnega prahu.

Po širokem in nalezljivem nasmehu, ki **Antona Plahutnika**, vodja skladišča v naši tovarni, ves čas najinega razgovora ni zapustil, sem sklepal, da je Tone eden izmed srečnežev, ki so svojim ljubljencam popolnoma predani. Pred sedmimi leti je postal čebelar. Ko je opustil alkohol in

dal slovo posedanju in popivanju po gostilnah, je želel svoj prosti čas koristneje izrabiti; pri čebelnjaku je iskal pozabe na trenutke, ki so ga spominjali na preteklost, pri čebelah je nadaljeval pot, ki jo je začel njegov praded in sta jo nadaljevala ded in oče. Uspelo mu je najti duševni mir in najbolj srečen je takrat, ko prisluhne pesmi, ki jo pojejo čebele — tih neskončni šum v krošnjah cvetočih češenj in jablan, ubrano kot nežno drhtenje strun, skrivnostno mrmranje — najlepša od vseh pa je pesem polna pridruženega bučanja v globini panja.

Tone je tako pred 7 leti svojim 3 družinam čebel, ki mu jih je podaril oče, postavil na travniku za hišo ljubek čebelnjak in se z vso vnemo lotil pridobivanja znanja o čebelarjenju.

Tov. Plahutnik je kmalu ugotovil, da domači kraj čebelar ne nudi izdatne paše. „Industrijski kraji za domovnije čebelar niso primerni zaradi onesnaženosti in megle“, pravi Tone in je zato svojim čebelarom postavil čebelnjak na Svetem križu nad Dolskim pri Litiji. V hribovitem kraju in v varnem zavetju gozda so čebelje družinice našle medovite rastline, predvsem pa zlahtnega kostanja. Njegovi abrankasti cvetovi so tako polni cvetnega prahu, da se čebele vse rumene vračajo s paše.

Kako zelo se je Tone posvetil čebelarstvu, priča število njegovih družin, ki je v teh letih naraslo na štiriintrideset. „Skrb za nove, mlade družinice je neobhodno potrebna“, pravi Tone, saj imajo čebele—delavke zelo kratko življenjsko dobo, še posebno, če je paša bogata. Že po nekaj tednih trdnega dela izčrpane poginejo, zato je prirastek mladih čebel življenjskega pomena za ohranitev čebelarstva. Tone se tega zelo dobro zaveda in zadovoljen je, da mu je od lanske

Čebele sploh

K čebelam v širšem pomenu prištevajo učenjaki več vrst letavnih žuželk. Tiste čebele, ki nabirajo med, delajo vosek, ki tako koristijo, te so pred vsemi vredne, da jih spoznamo, čislamo in gojimo.

Troje vrste čebel

Najbolj znane so navadne čebele, ki jih je največ. Te so med drugimi najmanjše in imajo pepelnastosivo dlako. Njih gibanje je zelo urno. One same opravljajo vse delo: nosijo med, obnožnino in vodo, delajo vosek, pitajo zalego, snažijo svoj stan, se branijo proti sovražnikom itd. V enem panju jih je po veliko tisoč.

Drugi izmed njih se imenujejo **trotje**, ki jih ni toliko po številu, pa so večji in debelejši. Trotje nimajo žela. Spomladi, ko je paša že nekaj časa trajala, se šele izvle, in proti koncu poletja, ko paša poneha zopet preminejo, zakaj ker nič ne delajo, ne nosijo medu, niti ne stavijo satovja, tudi ne smejo črez zimo na škodo drugih čebel živeti.

Tretja vrsta čebel je **matica**, njih glavarica, ki se od prejšnjih dveh očitno loči: je precej daljša, v hoji je bolj počasna in postavlja pri tem noge bolj vsaksebi. Ima tudi želo, ki ga pa rabi le v boju z drugimi maticami, a nikdar ne proti človeku ali drugim živalim. V čebelni zadruzi je le ena matica, ne več. S svojo pričujočnostjo oživilja in bodri vse svoje ljudstvo. Zato tudi ne izleti nikdar iz panju, razen le na praho in ob rojenju, a še takrat ne sama, temveč z velim spremstvom.

Vosek

Po opazovanju in trditvi mnogih učenjakov izločujejo čebele vosek izmed obročkov svojega života.

Satje

Iz voska delajo velike sate s šesterovoglatimi celicami. Sati so skoraj vzporedni in tvorijo med seboj nekake ulice, tako široke, da se v njih dve čebeli lahko druga drugi izogneta. V satovje ne stavijo samo zalege, ampak hranijo tudi nanošeno hrano v njem.

Zadelavina

Imamo še drugo vrsto voska ali smole, s katero čebele vse špranje, stike in razpoke panjů zamažejo in zadelajo, zato se imenuje ta vosek zadelavina.

Med

Meda je v satovju največ; čebele ga nasrkajo z dolgim jezikom ali rilčkom iz raznih rastlin v posebni od narave dani medni mehurček in ga doma prepraznijo skoz taisti rilček v celice. Zakaj čebele so zelo varčne in v uživanju previdne: nabere veliko več medu, kakor ga použijejo. Kadar so celice polne, jih pokrijejo, kakor tiste, ki je v njih zalega, z voščeniimi pokrovc.

Cvetni prah

Druga vrsta živeža je raznobarni cvetni prah, ki ga nosijo čebele domov na zadnjih nožicah vkup zgnete-nega, zato ga imenujemo obnožnino. Cvetni prah, pomešan z medom in vodo, je živež mladi zalegi in zelo pospešuje nje razvitek. Čebele ga nič ne uživajo; njih hrana je le med; brez tega bi gotovo od lakote pomrle, dasi bi bilo cvetnega prahu v izobilju.

Panj

Posodo kjer čebele združno žive, delajo in se množe, imenujemo panj, košnico, pleter i. dr. Najboljši panj je iz mehkega lesa in slame. Oblika je štirivoglata, ali orkogla in zvončasta, ali koničasta; eni so stoječi, drugi ležeči panji.

Čebelnjak

Panjovi morajo biti pred solnčnimi žarki, pred dežjem in drugim hudim vremenom zavarovani ter varno in mirno stati. Tak prostor imenujemo čebelnjak.

Kakšen naj bo kraj za čebele?

Prvo in najvažnejše za čebelni kraj je bogata paša, kjer morejo čebele veliko nabrati in domov prinesti. Kjer je blizu in naokoli veliko cvetja in cvetic, je najboljši kraj. Prostor, kjer so nastavljene, naj bo solnčen. Solnce jih vabi k pridnosti, jih ogreva pri hladnem vremenu, jih osuši, kadar se zmočijo, da, celo utopljene zopet oživi.

Pri čebalarskem opravilu

Uokvirjeni prispevki so iz
POPOLNEGA NAUKA O ČEBELARSTVU,
dela velikega čebelarja Antona
Janša, ki ga je leta 1775, dve
leti po njegovi smrti objavil
njegov učenec Jožef Münsberg.
Njegova knjiga je bila prevedena
tudi na slovenskem leta 1792
druga izdaja pa je izšla leta
1906. Dragoceno delo sem si
spodila od našega čebelarja
Antona Plahutnika.

spomladi uspelo vzrediti osem novih, mladih čebeljih družin, ki domujejo v čebeljnaku na domačem travniku. Ko bo nastopila sezona, jih bo prepeljal na čudovito kostanjevo pašo na Svetem križu.

S Tonetom sva se pogovarjala debele tri ure, v katerih mi je zaupal vse polno umetnosti iz življenja čebel in čebelarja. Spoznavala sem nov svet, istočasno pa tudi povsem novega človeka; dan za dnem sem ga srečevala v tovarni silno resnega in zadržanega in nikoli doslej nisem niti pomislila, da se ta resni sodelavec zna tudi smejeti; ta večer, ko sem ga obiskala, pa se je srečen nasmihal ves čas najinega pogovora in košček svoje sreče prenesel tudi name. „Čebelarstvo ljubim“, pravi „in ves denar, ki ga zato potrošim, mi ne pomeni prav nič, kajti to je moja velika sreča, ki sem jo našel v zrelih letih svojega življenja; ni ga na svetu, ki bi mi jo vzel“. Kadar je slabe volje ali razočaran stopi do čebeljnaka in kot po čudežu, ga slaba volja takoj mine. Spominja se, kako je posedal pri svojih prvih treh čebeljih družinicah, posušal njihovo pritajeno bučanje, sledil, njihovim izletom na pašo in opazoval njihovo vračanje v panje. Tone je že dolgih sedem let ves zanesen od svojih čebel. Še posebno rad jih ima, ker so tako pridne delavke in so lahko najpopolnejši vzor človeštvu. Delovne naloge so med njimi točno porazdeljene; vsaka ima v svojem čebeljem domu točno določeno mesto in vlogo. Matica skrbi za mladi rod čebelje družine, mlade čebelice, stare do 12 dni izločajo matični mleček, za krmljenje matic in žerk, starejše čebele pa so delavke. Troti veljajo v čebelji družini zaradi nedelavnosti za parazite, zato jih po mesecih aktivnega oplojevanja matic čebele same

izločijo iz družine. „Ljudje bi se morali učiti discipline in delavnosti pri čebelah“ je trdo pristavil Tone in v tem trenutku sem prepoznala sodelavca, ki ga v tovarni poznamo kot doslednega zagovornika reda in discipline.

Seveda pa je za uspeh čebelarjenja čebelarju nujno potrebno znanje o tehnologiji in postopkih pridobivanja vseh vrst čebeljih pridelkov, ki imajo kljub mnogovrstnim sodobnim zdravilom še vedno, v zadnjem času pa vse večjo veljavo, za naše zdravje. Tone poleg medu prideluje še cvetni prah in propolis, za katerega znanstveniki trdijo, da je zdravilo jutrišnjega dne.

Plahutnikovi uživajo dosti čebeljih izdelkov in zatrjujejo, da ga ni boljšega zdravila za bolezni vseh vrst: od blagih prehladov do hudih vnetij dihalnega trakta, katarja na želodcu, opeklin, ran in vrezov. Plahutnikova Julči, naša upokojena sodelavka pa celo zatrjuje, da so koristni tudi čebelji piki, njenemu mišljenju pa se pridružujejo še številni drugi, dolgoletni čebdarji.

Pozno zvečer sem se vračala domov, polna novih spoznanj o čebelarjenju. Veselim se gostiteljeve obljube, da bom ob glavnem opravilu čebelarja — točenju meda — dobila kos satovja, polnega slastnega meda, ki ga bodo njegove pridne čebelice nabrale in predelale iz kostanjevih cvetov.

Našemu sodelavcu zaželimo, da bi bil še naprej srečen pri opazovanju vselega vrveža svojih čebel, nepopisne lepote pred panji, ko čebele nosijo polne koške medu in vse rumene od cvetnega prahu hitijo domov, obilo sreče pri predelavi čebeljih pridelkov, njegovim čebelicam pa dobro pašo.

Boris ZAKRAJŠEK

RTC — Velika planina

IMA ZDRUŽENO DELO
INTERES DO NADALJNJEGA
TURISTIČNEGA RAZVOJA
VELIKE PLANINE

Že dalj časa govorimo, tudi pisali so že o tem! Govorice so potrjene. V roke smo dobili predlog samoupravnega sporazuma o ustanovitvi SIS RTC Velika planina, oboroženega s turističnim programom Velike planine in ugodnostmi, ki naj bi jih podpisnice sporazuma imele.

Iniciativni odbor za ustanovitev IS RTC Velika planina pri Skupščini občine Kamnik, v njem sodelujejo tudi predstavniki občine Domžale in mesta Ljubljane, je v uvodu zapisal, da dajo v razpravo predlog z namenom, da bi interese združenega dela na področju rekreacije delovnega človeka v prihodnje uresničili v rekreacijsko turističnem centru na Veliki planini in za njen razvoj zagotovili tudi materialne pogoje. Dosedanje izkušnje razvoja RTC Krvavec dajejo načrtovalcem Velike planine spodbudo za razvoj novega turističnega centra.

Član interesne skupnosti je lahko vsaka organizacija združenega dela, druga organizacija ali samoupravna skup-

Bo Velika planina zaživela

nost, ki v njo združuje letno vsaj 10.000 din. Za bravca je verjetno najpomembnejši tisti del predloženega gradiva, ki govori o zamislih v turističnem programu Velike planine. IS Skupščine občine Kamnik in delavci TOZD Gostinstvo in žičnice Kamnik so na podlagi študij iz leta 1974 (prvo je izdelal Urbanistični inštitut SR Slovenije, drugo pa Ljubljanski urbanistični zavod, oba sta nakazala možnosti izrabe prostora in razvoja turizma na Veliki planini) pripravila predlog kako z najbolj skromnimi sredstvi omogočiti upo-

rabo planine v najkrajšem času. Prednosti Velike planine so nedvomne. Čeprav so smučišča nekoliko manj športna kot na primer na Krvavcu, so pa zato bolj vsestransko uporabna za vse zvrsti zimske rekreacije. V dolgoročnem razvoju koncepta planine nastopa predvsem vprašanje dostopnosti.

Zaradi žičniškega dostopa z zahodne strani se je močnejše razvil predvsem zahodni del Velike planine, kar se je v dosedanjem razvoju pokazalo kot problematično. Prav tako so snežne razmere v vhodnem delu planote boljše, zato je ideja o cestni povezavi z vzhodne strani zanimiva. Cesta bi potekala iz Kranjskega Raka (Volovjeka) preko RAKovega roba mimo Marjaninih njiv. Naklon ceste ne bi presegal 7–8 %, povprečni naklon bi znašal 6,5 %, cesta pa bi bila hkrati tudi najugodnejša trasa predvidenega vodovoda. Če bo sporazum sprejet in s tem ustanovljena Interesna skupnost, bi že v letu 1980 obnovili in zamenjali obe kabini na nihalki z drugimi iste velikosti, t.j. za 31 oseb z montažo cisterne v podkabinah zaradi transporta vode. Z zamenjavo pogonskega mehanizma bi povečali zmogljivost nihanke od sedanjih 300 na 420 oseb na uro. Prav tako bi v letu 1980 povečali propustnost sedanje sedežnice od sedanjih 350 na 500 potnikov na uro. Vlečnico „Purman“ pa je potrebno prestaviti vzporedno s sedežnico po levi strani, saj je ta sedaj

locirana na neugodni lokaciji in od leta 1973 do danes ni obratovala skupaj mesec dni. Postavitev vmesne postaje na Zelenem robu in obnovitev gostinskih objektov (bife v Tihi dolini, obnovitev gostišča Zeleni rob, obnovitev fasade pri penzionu Šimnovec) in že naštetja obnovitvena dela bi skupno znašala 12.000.000,00 din.

V planskem obdobju 1981–1985 bi na Veliki planini začeli graditi dvosedežnico Tiha dolina – Koritni vrh, šolsko vlečnico Planšarsko naselje – Za plečem in vlečnico Tiha 12 v programu UIS. Z dvosedežnico Tiha dolina – Koritni vrh bi pridobili krožni smučarski sistem na Veliki planini, sama dvosedežnica pa bi bila največja in najkvalitetnejša pridobitev na žičniškem sistemu.

Skupna vrednost naložb v nove žičniške naprave v letu 1981 – 1985 z delno elektrifikacijo in novo strojno opremo bi znašala 38.000.000,00 din, s tem pa bi sedanje zmogljivosti dostopa na Veliko planino povečali od 3.200 – 7.720 oseb dnevno. Sama zmogljivost žičnic na Veliki planini pa bi po novem znašala od 2.200 – 2.500 oseb.

Če bomo delavci v združenem delu pokazali interes za nadaljni razvoj Velike planine, potem bomo že v naslednjem srednjeročnem obdobju na Veliko planino gledali s ponosom.

Anka HUBAD

Na najvišjem vrhu v Novi Zelandiji

V četrtek, 28. 2. 1980 so z Brnika odpotovali člani slovenske alpinistične odprave v Novo Zelandijo, da osvojijo najvišji vrh v daljnji deželi – Novi Zelandiji in preplezajo nekaj težkih sten.

Ekipo je sestavljajo 6 vrlih fantov – alpinistov; dva sta bila Kamničana – naš Plevel Janko in Benkovič Janez, eden je bil z Jezerskega – Krničar Luka, sodelovali so še Vidmar Lado iz Medvod, Kukovec Dušan iz Velenja ter Jamnik Miško, kot vodja odprave, iz Kranja.

V Beogradu so svojo opremo naložili na Boeing 747 – Jumbo-Jet (ta sprejme kar preko 400 potnikov – op. pisca) avstralske letalske družbe in odpotovali v smeri proti Avstraliji. Prvi postanek letala je bil v ATenah, naslednji v Bankoku. V tem mestu so šli z letala za eno uro in presenečeni ugotovili, da je tu precejšnja vročina. Nič čudnega, saj so bili v zimskih oblačilih, okoli njih pa so v letališki stavbi hodili naokoli domačini v poletnih oblekah, saj je bila temperatura okoli tretje ure popoldne 30°C. Iz letališke stavbe in ob vzletanju so opazovali domačine, ki se vozijo s „čunkami“ – primitivnimi čolni po močvirju, obdelujejo riževa polja, ki so večinoma pokrita z vodo.

Iz Aten do Bankoka je bilo poleta skupaj kar 10 ur, od tu pa do Avstralije – Melbournu še nadaljnjih 10 ur. Noč so prebili tako v letalu, v Melbournu so pristali z letalom v dopoldanskem času. Od tod so nadaljevali pot proti Sydneyu in tja prispeli v opoldanski vročini. Sprejelo jih je avstralsko poletje s temperaturami okoli 22–25°C. Sicer

Janko pravi, da ga temperaturne in časovne spremembe niso tako motile, saj je čas v Avstraliji premaknjen napram Evropskemu kar za 9 ur, v Novi Zelandiji pa za 12 ur. Vsi so se kmalu privadili na nove pogoje, spremembo so občutili le pri drugačni vrsti hrane. V Sydneyu so si ogledali še znamenito, svetovno znano opero, enega največjih arhitektonskih dosežkov današnje dobe.

V poznih popoldanskih urah je letalo DC-10 pristalo v Novi Zelandiji na letališču Christchurch, najjužnem otoku te dežele. Poslej so jim dnevi hitro tekli in popolnoma so se privadili novemu podnebnju.

Naslednji dan so začeli zbirati informacije o novozeleandskih gorah, vendar so bile le-te zelo skope. Ugotovili so, da imajo domačini dobro kartografijo in specialne zemljevide, nimajo pa plezalnega vodnika – brošure, ki plezalce opozarja na opis težav in pasti, ki se lahko pojavijo med plezanjem.

Vzpon na najvišji vrh

Njihov cilj je bil MT. Cook, najvišji vrh Nove Zelandije, visok 3764 m. Za svoj prvi vzpon so si pripravili opremo in nabavili hrane za en dan. Nabrali so jo po občutku, saj še niso poznali njihovega okusa in vrste prehrane. Novozelandski so bolj vegetarijanci, njihov okus je prirejen bolj na sladko, pojejo pa izredno malo mesa, ki je zelo poceni. Po dolinah gojijo veliko ovac in krav, so poznani kot dobri živinorejci in poljedelci.

Odpravili so se na svoj prvi vzpon. Hodili so kar okoli 17 km po moreni v veliki vročini in nato še po grebenu do bivaka Haast (ime ima po znanem novozelandskem plezalcu) tu so prespali. Ker so hodili do sem kar 10 ur, so v bivaku pojedli vsa hrano, kar so je prinesli s seboj. Tu so se srečali s 4 domačini in 2 Nemcema, s katerimi so preživeli naslednji dan, saj je zunaj deževalo, nato še snežilo. Prav ti so jih potem oskrbeli s hrano, da so lahko nadaljevali pot. Okoli 6. ure popoldan so odšli do bivaka Platto, ter prespali, ob 2. uri zjutraj so nadaljevali pot čez ledenik do podstene. Vreme je bilo ugodno, prehodi skozi sneg in led pa težki in nevarni. V navezi štirih so plezali vzhodno smer, paziti pa so morali na „serake“, ki so plezalcem najbolj nevarni. Ko so bili preko polovice stene na poti proti vrhu, je vzšlo sonce, prešli pa so že nevarna področja. Na vrhu gore so bili ob 11. uri dopoldan, na njem ostali 1 uro in potem začeli sestopati po severni strani. 400 m pod vrhom si je njihov kolega Luka zlomil nogo v gležnju, ko je skočil na zmrznjen sneg in se mu je dereza zapičila v kepo snega. Benkovič in Plevel sta ga navezala in ga počasi spuščala ob steni, eden pa je šel naprej do bivaka in od tam poklical pomoč. Kmalu je helikopter pristal na ledeniku, kjer sta že čakala plezalca s ponesrečenim. Helikopter je vse tri odpeljal v dolino. Kolega Lado, ki je šel po pomoč, pa je po nekaj dneh prišel v dolino, ko je Luka že imel nogo v mavcu. Ponesrečeni Luka je v bolnici po naključju srečal Slovenko – medicinsko sestro in je potem ostale tri tedne preživel pri njeni družini. Kljub temu, da je bil med domačimi ljudmi, je preživljal težke trenutke, ko so ostali premagovali težke vzpone, on pa skoraj nepokreten in vezan na omejeno gibanje.

V pogorju MT. Cooka so preplezali še sosednji vrh Mt. Tasman, ki je le za 200 m nižji od Mt. Cooka. Mt. Cook so preplezali v štirih različnih smereh, Benkovič, ki pa je na mestu nesreče zgubil fotoaparata, je napravil še en vzpon, da bi našel aparat. Ko je prišel do mesta, kjer ga je zgubil, ga ni bilo več, verjetno je padel v razpoko.

V času, preživetem v Novi Zelandiji, so opravili 7 vzponov v različnih stenah, težje smeri so ponovili, preplezali pa so tudi nekaj manjših vrhov v pogorju Mt. Cooka. Strmine niso velike, dolga so pogorja ledu, zelo pa so morali paziti na serake in upoštevati, ob katerem času in kje jih lahko preplezajo. Ker je bil to čas prehoda od poletja na jesen, je v gorah vsak drugi dan deževalo, kar jim je

onemogočalo doseg ciljev po predvidenem programu. Kljub veliki pazljivosti se je enkrat Janku zgodilo, da bi ga kmalu zasul kamniti plaz; imel pa je to srečo, da je padalo pred njim in za njim.

V Novi Zelandiji so v gorah srečali mnogo Američanov, Novozelancev in Evropejcev. Nekaj ameriških alpinistov je v tistem času odšlo v gore in ker niso upoštevali vseh /značilnosti novozelandskih gora (hitra spremenljivost vremena, močan in oster veter itd.) so zato zaradi nepremišljenosti ostali v gorah več dni.

Naši planinci so o tem prebrali v časopisu, da so tri alpiniste našli pomrznjene, dveh pa sploh niso našli, ker sta verjetno izginila v razpokah ledu in snega.

V zadnjem tednu so si na Severnem otoku N. Zelandije ogledali znamenite gejzire in kot značilnost naselje Maorov, priseljencev iz Polinezije, ki pa so sprejeli navade in običaje angleških priseljencev. Kot posebnost in znamenitost Nove Zelandije je ostalo nekaj vasi, kjer so ljudje še v originalnih nošah ohranili njihov star način življenja.

V steni

Lojze ZAJC

Dosegli vidne uspehe

Kot že vrsto let nazaj smo se tudi letos smučarji delovne organizacije udeležili dveh pomembnih tekmovanj tekstiliade in občinskega sindikalnega prvenstva. Na obeh tekmovanjih

smo kljub zelo skromni udeležbi in drugim težavam zasedli vedne uspehe.

Ker je letos odpadlo tovarniško izbirno tekmovanje smo za nastop na tekstiliadi določili večinoma tiste, ki so bili na teh tekmovanjih že prejšnja leta.

Na pot smo se podali dan pred tekmovanjem ob 8. uri izpred tovarne. Preden pa smo se odpeljali smo imeli kup težav, kajti kombija, ki nam je bil še prejšnji dan obljubljen ni bilo. Na srečo smo vsi prišli z avtomobili in tako smo se s prtljago vred posedli v tri avtomobile in takoj odbrzeli proti Mariboru.

Slab začetek, dober konec, pravi pregovor in pri nas je to kar držalo. Ko smo po dveurni vožnji prispeli na Pohorje,

Želijo, da se jim priključite

smo si takoj pripeli smuči in smuk po strmini. Po dveh urah smučanja in ogleda terena smo se odpeljali nazaj v Maribor v hotel „Turist“, kjer nas je že čakalo kosilo. Med kosilom in večerjo smo imeli ravno toliko časa, da smo si na hitro ogledali del Maribora in nekaj trgovin z železnino, kjer smo kupili pilo za naostritev robnikov. Ko smo se vrnili iz potepanja, se je že začel televizijski prenos drugega teka slaloma iz Olimpiade. Po končani oddaji smo se kljub rahlemu razočaranju posedli za mize, kjer nas je čakala okusna večerja. Siti in dobro razpoloženi smo se okrog 22. ure razšli po sobah.

Zjutraj smo se takoj po zajtrku optimistično razpoloženi in polni treme odpeljali na sončno Pohorje. Točno ob 10. uri so se začele tekme na vseh treh progah, ki so bile odlično pripravljene.

Po dobrih dveh urah in pol smo se spet vsi zbrali (tokrat brez treme) in po pogovoru in požirku piva ugotovili, da smo z našimi uvrstitvami lahko več kot zadovoljni.

Veseli, da smo dobro zastopali našo delovno organizacijo na tako velikem tekmovanju, smo se vrnili v Kamnik.

REZULTATI:

Kategorija: članice do 25 let

6 mesto Osolin Nina 44,15

Startalo je 60 tekmovalk.

Kategorija: članice 25 – 35 let

50 mesto Zanoškar Milena 57,44

67 mesto Benkovič Sonja 1.06,45

Startalo je 83 tekmovalk.

Kategorija: člani do 25 let

19 mesto Zlatnar Dušan 55,71

38 mesto Cerar Milan 59,83

Startalo je 112 tekmovalcev

Kategorija: člani od 25 – 35 let

14 mesto Zajc Alojz 53,12

46 mesto Jenc Stane 56,99

Startalo je 142 tekmovalcev

Ekipno smo zasedli 11 mesto izmed cca 35 delovnih organizacij, kar se mi zdi zelo lep uspeh za tako majhen kolektiv kot je Svilanit.

Kategorija: člani od 35 – 45 let

24 mesto Zemljen Ciril 44,72

57 mesto Novak Franc 49,81

Startalo je 121 tekmovalcev

Kategorija: seniorji

12 mesto Seljak Bogdan 43,83

24 mesto Griljc Franc 47,33

Startalo je 76 tekmovalcev

Na Veliki planini pa se je 29. 3. 1980 odvijalo občinsko sindikalno prvenstvo. Tudi te tekme smo se v skromnem številu udeležili Svilanitovci in zasedli solidna mesta:

Moški do 25 let

17 mesto Romšak Dušan 45,15

Startalo je 56 tekmovalcev

Moški od 26 – 35 let

7 mesto Zajc Alojz 42,35

8 mesto Zamljen Ciril 42,43

16 mesto Jenc Stane 44,40

54 mesto Jerman Alojz 56,70

Startalo je 63 tekmovalcev

Moški nad 46 let

2 mesto Seljak Bogdan 40,11

3 mesto Novak Marjan 41,32

6 mesto Griljc Franc 43,14

Startalo je 22 tekmovalcev

Ženske nad 36 let

2 mesto Doplihar Alenka 50,33

4 mesto Seljak Magda 54,06

Startalo je 6 tekmovalk

Ekipno

Moški od 26 do 35 let

2 mesto Zajc, Zamljen, Jenc

Uvrščenih 10 ekip.

Moški nad 46 let

1 mesto Seljak, Novak, Griljc,

Uvrščene 4 ekipe

Sodelovalo je 24 osnovnih organizacij sindikata. Priznanja bodo podeljena na zaključku sindikalnih športnih iger.

Nazadnje se še vprašajmo, kako bo potekala naša športna rekreacija v prihodnje?

V zadnjem Tekstilcu v lanskem letu smo lahko prebrali bogat program rekreacije za leto 1980. Zaradi nekaterih, ki zavirajo športno dejavnost iz takih ali drugačnih razlogov, pa je že letos odpadel del programa (smučarski tečajji za odrasle in otroke, prvenstvo Svilanita v veleslalomu).

Ker je dokazano, da psihična in fizična sprostitev delavca zunaj tovarne povečujeta produktivnost v tovarni, teh nekaj denarnih sredstev ne bi smelo biti problem, da se ta program realizira.

ZAHVALA

Sodelavcem se zahvaljujem za podarjeno cvetje, izrečeno sožalje in spremstvo na poslednji poti mojega očeta.

Lipovšek Danilo

Foto arhiv

Stari dobri časi

Tovarišice in tovariši . . .

„KAMNIŠKI TEKSTILEC“ LETNIK XVIII. ŠT. 3-4
GLASILO DELOVNE ORGANIZACIJE
„SVILANIT“ KAMNIK
GLASILO UREJUJE UREDNIŠKI ODBOR:
Balantič Silvo, Huban Anka, Alenka Doplihar,
Stankovič Brane, Okorn Tomaž
Tehnični urednik: SKAMEN IVANA
Odgovorni urednik: BORIS ZAKRAJŠEK
NAKLADA: 800 IZVODOV
Tisk: Mestni muzej Idrija

Na izletu

